Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Фізико-математичний факультет
Кафедра інформатики та методики її навчання

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ПЕРСОНАЛІЗАЦІЯ В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ: ВИКОРИСТАННЯ ДАНИХ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ДОСВІДУ КОРИСТУВАЧА

Спеціальність 122 Комп'ютерні науки

Здобувача першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти групи DA-47
Гарматія Івана Ігоровича

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри інформатики та методики
її навчання
Генсерук Галина Романівна

РЕЦЕЗЕНТ:
кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри комп'ютерних технологій
Тернопільського національного
педагогічного університету імені
Володимира Гнатюка
Сіткар Тарас Вікторович

Тернопіль — 2026

АНОТАЦІЯ

Гарматій І.І. Персоналізація в реальному часі: використання даних для створення індивідуального досвіду користувача. Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня «бакалавр» зі спеціальності 122 Комп'ютерні науки. ТНПУ ім. В. Гнатюка. Тернопіль, 2026. 63 с.

Роботу присвячено дослідженню та проєктуванню архітектури високонавантаженої системи персоналізації контенту в режимі реального часу для сучасних платформ електронної комерції. Об'єктом дослідження є процеси збору, обробки поведінкової телеметрії та динамічної адаптації клієнтських інтерфейсів. Метою роботи є розробка стійкої, низьколатентної системи, здатної формувати індивідуалізований досвід користувача (UX) на основі алгоритмів машинного навчання та потокової аналітики. У дослідженні запропоновано комплексну архітектуру, що поєднує концепції стрімінгової обробки даних та периферійних обчислень, практичну імплементацію якої виконано на базі вебсайту sdfy.e-os.site. Для забезпечення безперервного аналізу клікстріму в «гарячому контурі» (hot path) застосовано Apache Kafka та Apache Flink. Збір гранулярних подій та оркестрація розширеної звітності реалізовані через інтеграцію Google Analytics 4 (GA4) та автоматизованої платформи Reportei. Ухвалення рішень та модифікація DOM маршрутизуються через мікросервісний Decision Engine та in-memory сховище Redis, що унеможливлює затримки візуалізації (Visual Jitter). Практичне значення отриманих результатів полягає у створенні замкнутого циклу персоналізації, який забезпечує автоматичне донавчання моделей та статистично значуще зростання коефіцієнта транзакцій за результатами A/B тестування.

Ключові слова: персоналізація в реальному часі, машинне навчання, електронна комерція, потокова обробка даних, Edge Computing, Google Analytics 4.

ABSTRACT

Harmatii I. I. Real-time personalization: using data to create an individualized user experience. Bachelor's thesis in the specialty 122 Computer Science. Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University. Ternopil, 2026. 63 p.

The thesis is devoted to the research and architectural design of a high-load, real-time content personalization system for modern e-commerce platforms. The object of the study encompasses the processes of collecting and processing behavioral telemetry, alongside the dynamic adaptation of client interfaces. The aim of the research is to develop a resilient, low-latency system capable of generating an individualized user experience (UX) based on machine learning algorithms and stream analytics. The study proposes a comprehensive architecture that synergizes the concepts of Data Ingestion & Stream Processing and Edge Computing, with its practical implementation executed on the sdfy.e-os.site web platform. To ensure continuous clickstream analysis in the analytical "hot path", Apache Kafka and Apache Flink are utilized. The collection of granular events and the orchestration of advanced reporting are implemented through the integration of Google Analytics 4 (GA4) and the automated Reportei platform. Decision-making processes and DOM modifications are routed via a microservice-based Decision Engine and a Redis in-memory datastore, effectively eliminating visual latency (Visual Jitter). The practical significance of the obtained results lies in the creation of a closed-loop personalization architecture, which ensures the automatic retraining of models and a statistically significant Conversion Rate Uplift validated through rigorous A/B testing methodologies.

ЗМІСТ

ВСТУП

Сучасний етап розвитку інформаційних технологій та систем електронної комерції характеризується фундаментальним переходом від концепції надання статичного контенту до парадигми динамічного, адаптивного формування цифрового середовища. В умовах експоненційного зростання обсягів інформації та підвищення конкуренції у глобальній мережі, критичним фактором утримання уваги аудиторії стає здатність вебсистем забезпечувати високорелевантний користувацький досвід. Персоналізація в реальному часі трансформувалася з опціонального маркетингового інструменту в базову архітектурну вимогу для сучасних вебдодатків. Цей процес вимагає інтеграції складних алгоритмів Data Science, принципів подієво-орієнтованої архітектури (Event-Driven Architecture) та інструментів глибокої вебаналітики для безперервного збору, обробки та інтерпретації цифрових слідів користувача з мінімальною затримкою. Актуальність обраної теми кваліфікаційної роботи зумовлена об’єктивною необхідністю розробки та впровадження ефективних механізмів обробки потокових даних, які б дозволяли системі миттєво реагувати на зміни в поведінкових патернах, тим самим генеруючи індивідуалізований контент та пропозиції в момент безпосередньої взаємодії користувача з інтерфейсом.

Фундаментальні зміни в політиках конфіденційності, зокрема впровадження регламентів рівня GDPR та CCPA, а також поступова відмова провідних технологічних компаній від використання сторонніх файлів cookie (third-party cookies), кардинально змінили ландшафт збору даних. Зазначені трансформації призвели до зміщення фокусу на збір та аналіз первинних даних (First-party data), що генеруються безпосередньо в екосистемі власника веб-ресурсу. У цьому контексті здатність самостійно акумулювати, структурувати та застосовувати дані про мікроконверсії набуває стратегічного значення. Використання сучасних платформ, таких як Google Analytics 4 (GA4), що базується на гнучкій подієвій моделі (Event Tracking), дозволяє фіксувати найтонші нюанси взаємодії з інтерфейсом. Проте, сирі аналітичні дані самі по

собі не генерують доданої вартості без належної агрегації та візуалізації, що актуалізує використання спеціалізованих платформ для формування звітності в реальному часі, таких як Reportei. Відтак, науково-практична проблема полягає у створенні цілісного пайплайну: від ідентифікації події на стороні клієнта до її інтерпретації та зворотного впливу на користувацький досвід через механізми персоналізації.

Метою роботи є дослідження, проектування та практична реалізація комплексної системи збору, аналізу та використання даних для забезпечення персоналізації користувацького досвіду в реальному часі на базі веб-ресурсу.

Для досягнення поставленої мети було визначено такі **завдання:**

1. Здійснити глибокий теоретико-методологічний аналіз еволюції підходів до персоналізації та дослідити архітектурні патерни обробки потокових даних.
2. Провести порівняльний аналіз сучасного інструментарію вебаналітики з акцентом на специфіку впровадження та конфігурації.
3. Дослідити механізм інтеграції зібраних масивів інформації з аналітичними дашбордами платформи Reportei для забезпечення оперативного моніторингу метрик.
4. Розробити та практично реалізувати збору, аналізу та використання даних для забезпечення персоналізації користувацького досвіду в реальному часі на базі веб-ресурсу.

Об’єкт дослідження – процес формування індивідуального користувацького досвіду в середовищі сучасних вебдодатків.

Предмет дослідження – моделі, методи та програмно-аналітичні інструменти для збору, обробки потокових даних та реалізації механізмів персоналізації в реальному часі.

Вибір цих інструментів обґрунтовується їхньою високою гнучкістю, здатністю до інтеграції через API та орієнтованістю на сучасні стандарти подієвої аналітики, що є критично важливим для забезпечення мінімальної затримки (latency) при прийнятті рішень системою.

Методологічну та теоретичну основу дослідження складають фундаментальні положення теорії інформації, методи системного аналізу, принципи проєктування програмного забезпечення та сучасні концепції Data Science.

Методи дослідження. У процесі виконання роботи застосовувалися загальнонаукові та специфічні методи дослідження. Метод системного аналізу був використаний для декомпозиції складного процесу взаємодії користувача з вебсайтом на елементарні події. Статистичні методи та елементи предиктивного моделювання застосовувалися для виявлення закономірностей у поведінкових патернах. Емпіричні методи, зокрема експериментальне моделювання та тестування на базі реального домену sdfy.e-os.site, дозволили верифікувати теоретичні гіпотези та оцінити ефективність запропонованих архітектурних рішень.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у вдосконаленні підходів до побудови аналітичних пайплайнів для вебдодатків в умовах обмежень на використання сторонніх даних. Зокрема, набула подальшого розвитку концепція застосування Event-Driven Architecture у синергії з інструментарієм GA4 та Reportei для формування замкненого циклу персоналізації. На відміну від традиційних підходів, які базуються на ретроспективному аналізі логів, у даній роботі акцент зміщено на потокову обробку первинних даних (First-party data) та миттєву інтерпретацію мікроконверсій, що дозволяє створювати більш адаптивні та контекстно-залежні вебсередовища.

Практичне значення одержаних результатів обумовлене тим, що теоретичні висновки та розроблені алгоритмічні конструкції доведені до рівня конкретної програмної реалізації. Впровадження налаштованої подієвої моделі та аналітичної інфраструктури на базі вебсайту sdfy.e-os.site надає можливість власнику ресурсу отримувати об’єктивні, кількісно вимірювані метрики щодо поведінки аудиторії в режимі реального часу. Це, у свою чергу, створює міцний фундамент для автоматизації маркетингових рішень, оптимізації конверсійних

шляхів (Customer Journey) та суттєвого підвищення загального рівня задоволеності користувачів за рахунок надання їм гіперперсоналізованого контенту.

Розроблені інструкції, схеми та конфігурації можуть бути масштабовані або адаптовані для використання в інших проєктах електронної комерції та корпоративних вебпорталах, що підтверджує прикладну цінність кваліфікаційної роботи.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дослідження висвітлено на XV та XVI Міжнародних науково-практичних інтернет-конференціях «Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи», на засіданні кафедри інформатики та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Структура та обсяг роботи. Дослідження складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ КОРИСТУВАЦЬКОГО ДОСВІДУ В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ

1.1. Еволюція підходів до персоналізації: від статичної видачі до динамічної адаптації контенту

В умовах сучасного цифрового середовища розробка адаптивних вебінтерфейсів виходить за межі суто інженерних завдань і вимагає комплексного розуміння еволюції алгоритмічних підходів, архітектурних патернів обробки потокових даних (Streaming Data) та принципів машинного навчання. Нами проведено системний аналіз концептуальних складових, які забезпечують безперервний цикл перетворення сирих поведінкових даних на індивідуалізований користувацький досвід без відчутних часових затримок. Розбудова таких високопродуктивних систем вимагає глибокої інтеграції методів Data Science із сучасними парадигмами веброзробки, що робить теоретичне обґрунтування критично важливим етапом перед переходом до інструментального аналізу та безпосередньої практичної імплементації.

Логіка викладу матеріалу в межах дослідження побудована за принципом від загального до часткового: від еволюції макроконцепцій персоналізації до специфічних архітектурних та алгоритмічних рішень нижнього рівня. На початковому етапі нами досліджено історичний контекст трансформації систем взаємодії з користувачами, що дозволяє виявити об’єктивні технологічні передумови переходу від статичних детермінованих правил до динамічних стохастичних моделей. Нами детально розглянуто принципи функціонування подієво-орієнтованої архітектури (Event-Driven Architecture) як безальтернативного стандарту для асинхронної обробки подій у вебдодатках. Особлива увага акцентовано на концепцію периферійних обчислень (Edge Computing), застосування якої дозволяє оптимізувати мережеве навантаження та суттєво мінімізувати затримки (latency) під час ідентифікації мікроконверсій безпосередньо на стороні клієнтського браузера. Розуміння цих архітектурних

патернів є базовою вимогою для проєктування відмовостійких пайплайнів обміну даними між вебсайтом та аналітичними ядрами (рис. 1.1).

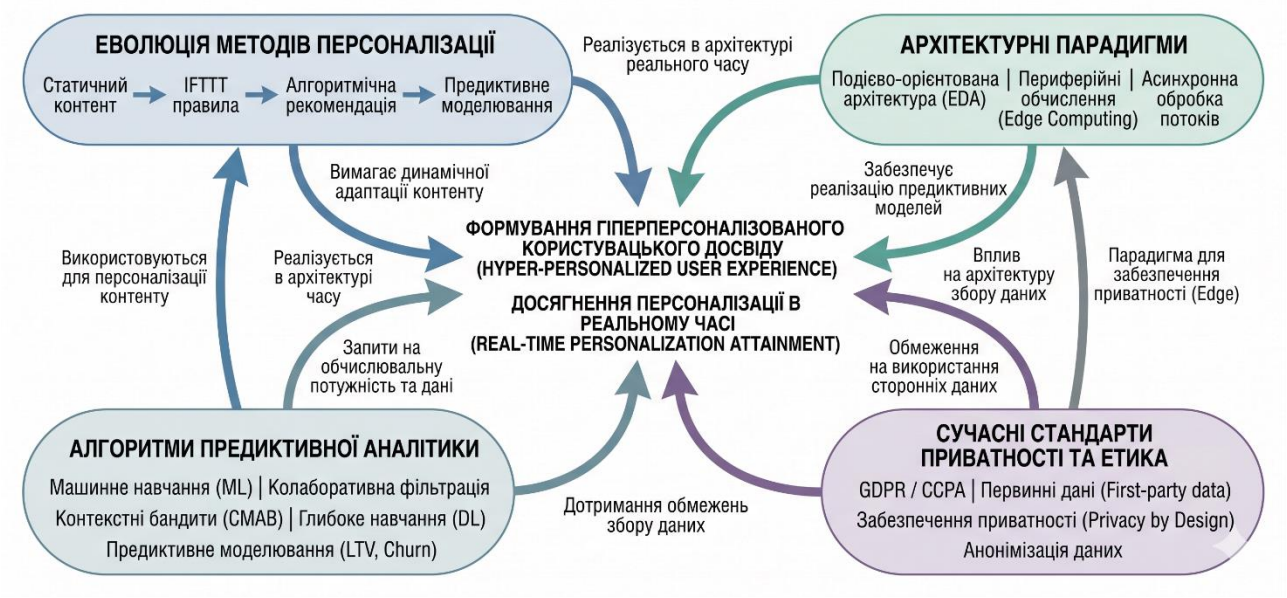

Рис. 1.1. Структурно-логічна модель зв’язку між персоналізацією, архітектурою, алгоритмами та приватністю

Окремим вектором теоретичного дослідження виступає розкриття ролі сучасних методів машинного навчання у вирішенні завдань предиктивної аналітики. Розглянуто фундаментальні засади виявлення прихованих закономірностей у поведінці користувачів, що слугує математичним підґрунтям для усвідомлення механізмів генерації персоналізованих рекомендацій в умовах інформаційної ентропії та безперервного оновлення вхідних векторів даних. Завершальним етапом теоретичного блоку є критичний аналіз сучасного нормативно-правового ландшафту, який наразі виступає одним із найвпливовіших факторів формування архітектури вебаналітики. Досліджено специфіку примусового переходу індустрії до використання виключно первинних даних (First-party data) на тлі глобального процесу відмови від сторонніх ідентифікаторів (Third-party cookies). Здійснений комплексний багатовимірний аналіз формує надійну теоретичну платформу для обґрунтованого вибору аналітичного інструментарію у другому розділі та створення діючої моделі персоналізації для веб-ресурсу sdfy.e-os.site у практичній частині роботи.

Розвиток інформаційних вебсистем характеризується безперервним ускладненням механізмів взаємодії між клієнтським інтерфейсом та серверною інфраструктурою. Фундаментальним вектором цієї еволюції є планомірний перехід від статичної парадигми надання інформації, де кожен вузол мережі отримував ідентичний набір даних, до концепції глибокої динамічної адаптації контенту в режимі реального часу. В академічному дискурсі під персоналізацією розуміють автоматизований процес налаштування архітектури, інтерфейсу та інформаційного наповнення програмного середовища під індивідуальні потреби, преференції та поточний контекст конкретного користувача. Відмінність персоналізації від кастомізації полягає в тому, що перша керується алгоритмами самої системи на основі зібраних даних, тоді як друга вимагає явних проактивних дій від користувача для налаштування системи. Здатність вебдодатків до автономної адаптації пройшла декілька концептуальних етапів, кожен з яких визначався наявним рівнем розвитку апаратного забезпечення, мережевих протоколів та математичних моделей обробки інформації.

На ранніх етапах становлення вебтехнологій домінувала модель широкомовної трансляції (broadcast model), що базувалася на фундаментальній властивості протоколу HTTP - відсутності збереження стану (statelessness). У цій парадигмі серверна частина генерувала статичні HTML-документи, які віддавалися у відповідь на запит клієнта без урахування будь-якого контексту, окрім безпосередньо URL-адреси. Проблема ідентифікації користувача була відсутня як така, а сегментація аудиторії, якщо і застосовувалася, то виключно на макрорівні (наприклад, створення різних версій сайту для різних географічних регіонів на основі пулів IP-адрес). За такого підходу користувацький досвід був повністю уніфікованим, що мінімізувало обчислювальне навантаження на сервери, але одночасно призводило до інформаційного перевантаження користувача, якому доводилося самостійно здійснювати навігацію масивами нерелевантних даних для пошуку необхідної інформації.

Поява технології HTTP-cookies та впровадження механізмів управління сесіями стали критичним технологічним зсувом, що каталізував перехід до другого етапу еволюції – сегментації та персоналізації на основі детермінованих правил (Rule-based personalization). Система отримала здатність запам’ятовувати стан користувача між окремими запитами, що дозволило акумулювати історію його взаємодій. На цьому етапі архітектура персоналізації будувалася за принципом «If-This-Then-That» (IFTTT). Маркетологи та вебмайстри створювали жорсткі, статичні правила: наприклад, якщо користувач відвідав категорію певного товару тричі за сесію, система мала відобразити йому відповідний банер під час наступного завантаження сторінки. Незважаючи на очевидний прогрес, детермінований підхід характеризувався серйозними обмеженнями. По-перше, кількість правил зростала експоненційно зі збільшенням складності вебсистеми, що призводило до конфліктів логіки та неможливості ефективного масштабування. По-друге, обробка даних відбувалася переважно в пакетному режимі (batch processing). Аналітичні системи збирали логи, які вночі оброблялися ETL-процесами (Extract, Transform, Load) у сховищах даних, після чого сегменти оновлювалися. Відповідно, латентність реакції системи на зміну інтересів користувача вимірювалася годинами або навіть днями (рис. 1.2).

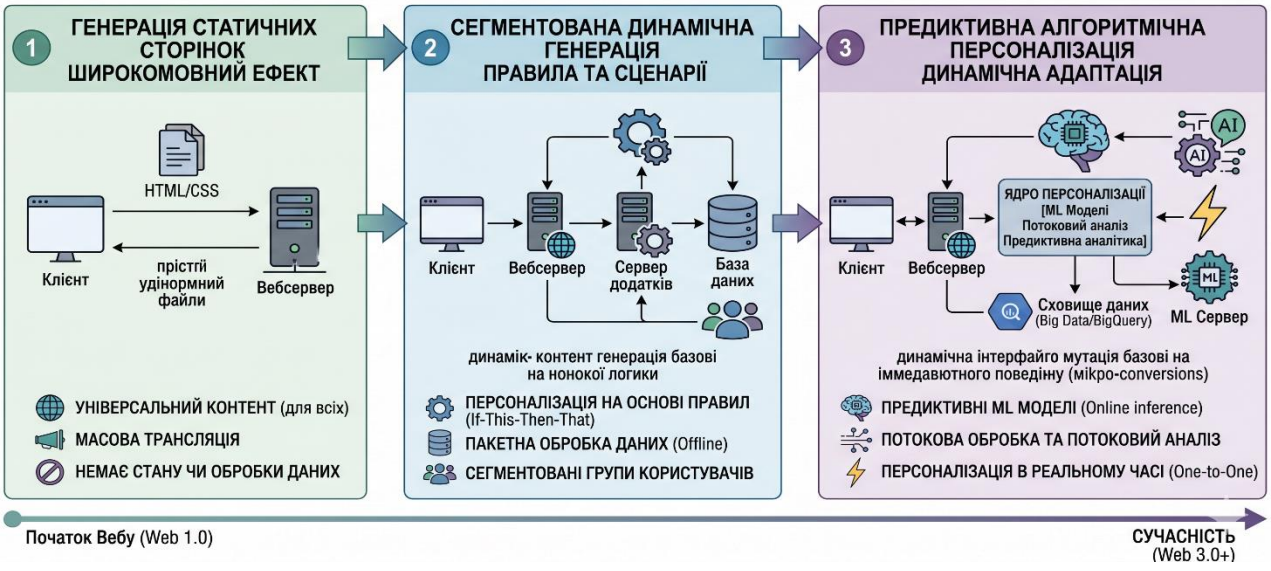

Рис. 1.2. Хронологічна еволюція архітектури вебсистем

Експоненційне зростання обсягів цифрових слідів (digital footprint) та збільшення доступних обчислювальних потужностей неминуче призвели до третього етапу – впровадження алгоритмічної персоналізації із застосуванням методів машинного навчання (Machine Learning). Ручне створення правил було замінено автоматизованим пошуком прихованих закономірностей у великих масивах даних. Домінуючими парадигмами стали системи рекомендацій, побудовані на основі колаборативної фільтрації (Collaborative Filtering) та контентної фільтрації (Content-Based Filtering). Формалізовано задачу алгоритмічної персоналізації на цьому етапі можна подати як максимізацію функції корисності. Нехай U - множина користувачів, а I - множина елементів контенту (або товарів). Тоді функція корисності f: U \times I \rightarrow R обчислює прогнозовану релевантність R (наприклад, ймовірність кліку або покупки) елемента i \in I для користувача u \in U. Математичний апарат матричної факторизації та, згодом, глибинного навчання (Deep Learning) дозволив системі знаходити неочевидні кореляції між поведінкою різних користувачів та пропонувати високорелевантний контент.

Незважаючи на високу точність предиктивних моделей, побудованих на ретроспективних масивах даних, головним недоліком класичного алгоритмічного підходу залишалася проблема «холодного старту» (Cold Start) та неспроможність системи адекватно реагувати на зміну короткострокових інтенцій користувача в межах однієї сесії. Користувач, який роками демонстрував стабільний патерн поведінки, міг змінити свою мету в поточний момент часу (наприклад, пошук подарунка замість звичних покупок для себе). Ретроспективні моделі, обтяжені вагою історичних даних, виявлялися інертними. Це зумовило необхідність переходу до сучасної парадигми – динамічної адаптації контенту в режимі реального часу (Real-time dynamic adaptation).

Сучасний підхід до персоналізації розглядає кожну взаємодію користувача з інтерфейсом (клік, рух курсору, глибину скролінгу, час фокусування на елементі) як ізольовану подію, що несе високу інформаційну

цінність щодо його поточного когнітивного стану та намірів. Концепція «реального часу» в контексті вебаналітики та персоналізації визначає здатність системи прийняти потокові дані, оновити профіль користувача, перерахувати предиктивну модель (або звернутися до попередньо обчислених ембедингів) і повернути адаптований контент із затримкою, що не перевищує поріг людського сприйняття (зазвичай до 100-200 мілісекунд). Реалізація такої парадигми вимагає кардинальної перебудови архітектури додатків: переходу від монолітних реляційних баз даних до in-memory сховищ, використання брокерів повідомлень (наприклад, Apache Kafka) для забезпечення подієво-орієнтованої архітектури (EDA) та впровадження алгоритмів контекстних багаторуких бандитів (Contextual Multi-Armed Bandits) для безперервного балансування між дослідженням нових інтересів користувача (exploration) та експлуатацією відомих преференцій (exploitation).

Крім технологічних факторів, еволюція підходів до персоналізації в останні роки зазнає значного впливу з боку нормативно-правового регулювання та етичних норм у сфері обробки даних. Імплементація загального регламенту про захист даних (GDPR) в Європейському Союзі та аналогічних законодавчих актів у світі ініціювала процес поступової деградації ефективності інструментів на основі сторонніх даних (Third-party data). Стратегія великих технологічних компаній щодо блокування міжсайтового відстеження (cross-site tracking) у сучасних браузерах де-факто завершує еру глобальних користувацьких профілів. У цьому контексті динамічна адаптація на основі даних першої сторони (First-party data) інформації, яку користувач генерує безпосередньо в межах екосистеми конкретного веб-ресурсу, стає не просто конкурентною перевагою, а єдиним легітимним та технічно життєздатним методом забезпечення персоналізованого досвіду (рис. 1.3).

Рис. 1.3. Порівняльна матриця підходів до персоналізації

Підсумовуючи ретроспективний аналіз еволюції персоналізації, можна констатувати, що індустрія здійснила перехід від грубої демографічної сегментації та статичних правил до складних стохастичних систем, здатних вловлювати та інтерпретувати найтонші нюанси мікроповедінки (micro-behaviors) у режимі реального часу. Статична видача контенту заміщена концепцією динамічного формування інтерфейсу (Dynamic UI), де кожен компонент вебсторінки може бути змінений, прихований або акцентований залежно від поточного контексту (геолокації, типу пристрою, часу доби) та ймовірнісних намірів відвідувача. Такий рівень адаптивності висуває нові, жорсткі вимоги до проєктування систем збору, передачі та обробки потокових даних, що є предметом детального розгляду в наступних підрозділах даного дослідження.

1.2. Архітектура систем обробки даних у реальному часі (Event-Driven Architecture) та роль периферійних обчислень (Edge Computing)

Перехід від концепції ретроспективного аналізу до парадигми динамічної персоналізації в реальному часі вимагає фундаментального перегляду архітектурних патернів проєктування вебсистем. Традиційна синхронна модель запит-відповідь (Request-Response), реалізована поверх архітектурного стилю

REST, виявляється неефективною в умовах необхідності миттєвої обробки тисяч мікроподій, що генеруються на стороні клієнта. За таких умов виникає проблема критичного збільшення затримки (latency) та блокування потоків виконання, що унеможливлює швидку адаптацію інтерфейсу. Вирішення цієї інженерної проблеми полягає у впровадженні подієво-орієнтованої архітектури (Event-Driven Architecture, EDA) у синергії з концепцією периферійних обчислень (Edge Computing), що формує технологічний базис для створення високореактивних та масштабованих аналітичних екосистем.

Подієво-орієнтована архітектура являє собою парадигму проєктування програмного забезпечення, в якій генерація, виявлення, споживання подій та реакція на них виступають ключовими рушіями логіки роботи системи. У контексті вебаналітики та персоналізації, подією (Event) вважається будь-яка значуща зміна стану або дія, ініційована користувачем чи системою. Математично неперервний потік поведінкових даних можна формалізувати як впорядковану в часі множину подій, де кожна ізольована подія E описується кортежем:

$$E = (id, t, s, p, c)$$

де id – унікальний ідентифікатор події, t – часова мітка (timestamp) з точністю до мілісекунд, s – джерело генерації події (наприклад, конкретний компонент DOM-дерева вебсторінки), p – корисне навантаження (payload), що містить специфічні атрибути конверсії, а c – контекстуальний вектор (інформація про сесію, пристрій, мережеве оточення). Фундаментальною властивістю такої архітектури є імутабельність подій (Event Sourcing): після генерації подія не може бути змінена або видалена, вона стає постійним фактом у розподіленому журналі (distributed log), що дозволяє аналітичним системам реконструювати точний стан користувацької сесії в будь-який момент часу (рис. 1.4).

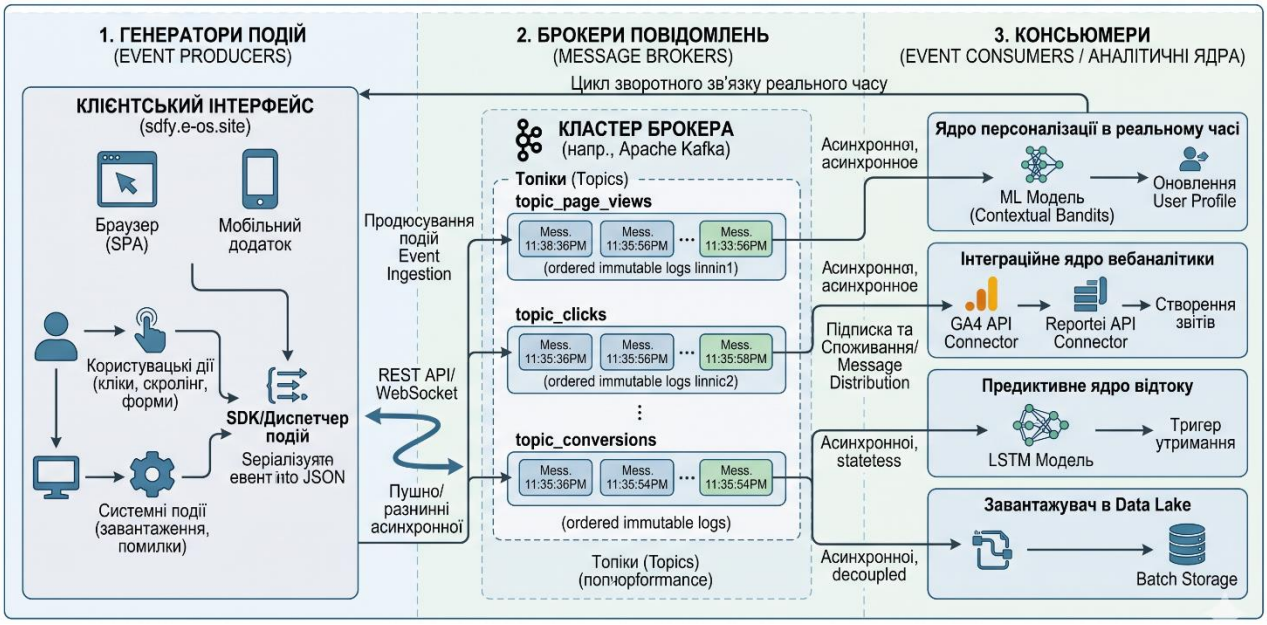

Рис. 1.4. Схема асинхронної взаємодії

Основними структурними компонентами EDA є генератори подій (Event Producers), брокери повідомлень (Event Brokers) та споживачі подій (Event Consumers). У вебдодатках генераторами виступають фрагменти клієнтського JavaScript-коду (або спеціалізовані SDK), які відстежують взаємодію користувача з інтерфейсом та асинхронно відправляють дані на сервер. Ключовим вузлом, що забезпечує відмовостійкість та масштабованість, є брокер повідомлень (наприклад, Apache Kafka, RabbitMQ або хмарні аналоги, такі як Google Cloud Pub/Sub), який виконує роль високопродуктивного буфера. Він приймає неперервні потоки даних, тимчасово зберігає їх та маршрутизує до відповідних споживачів – модулів аналітики, систем машинного навчання або баз даних реального часу. Таке послаблення зв'язків (decoupling) між клієнтською частиною та аналітичним ядром дозволяє системі персоналізації обробляти пікові навантаження без деградації продуктивності безпосередньо вебсайту, оскільки процеси збору даних та їх інтерпретації відбуваються в ізольованих асинхронних потоках.

Незважаючи на високу пропускну здатність подієво-орієнтованих систем, фізичне обмеження швидкості передачі сигналу оптичними каналами зв'язку залишається суттєвим бар'єром для мінімізації загальної затримки системи. Якщо централізований дата-центр, де розгорнуто аналітичне ядро, фізично

віддалений від кінцевого користувача на тисячі кілометрів, час проходження сигналу (Round-Trip Time, RTT) може перевищувати допустимі ліміти для реалізації непомітної для ока динамічної адаптації контенту. Для вирішення цієї проблеми до архітектурного ландшафту інтегрується концепція периферійних обчислень (Edge Computing). Суть даної парадигми полягає у децентралізації обчислювальних потужностей та перенесенні процесів обробки даних якомога ближче до джерела їх виникнення - на межу мережі (network edge), яка зазвичай представлена розподіленою мережею доставки контенту (CDN) або безпосередньо пристроєм користувача.

Інтеграція Edge Computing з подієво-орієнтованою архітектурою створює дворівневу модель обробки потокових даних. На першому, периферійному рівні, сервери CDN-провайдерів (так звані Edge Nodes) не лише кешують статичний контент, але й виконують легкотурботні безсерверні функції (Serverless Edge Functions). Коли клієнтський браузер генерує подію E, вона спочатку надходить на найближчий територіально Edge-вузол. Саме тут відбувається первинна валидація кортежу даних, збагачення події геопросторовими та мережевими атрибутами, а також фільтрація шумового трафіку (наприклад, активності ботів), що суттєво зменшує обсяг інформації, який передається до центрального ядра. Більше того, на периферійних вузлах можуть бути розгорнуті попередньо натреновані, серіалізовані моделі машинного навчання. Це дозволяє виконувати легку предиктивну аналітику (Inference at the Edge) і приймати рішення щодо персоналізації контенту за лічені мілісекунди, ще до того, як подія буде записана в централізовану базу даних.

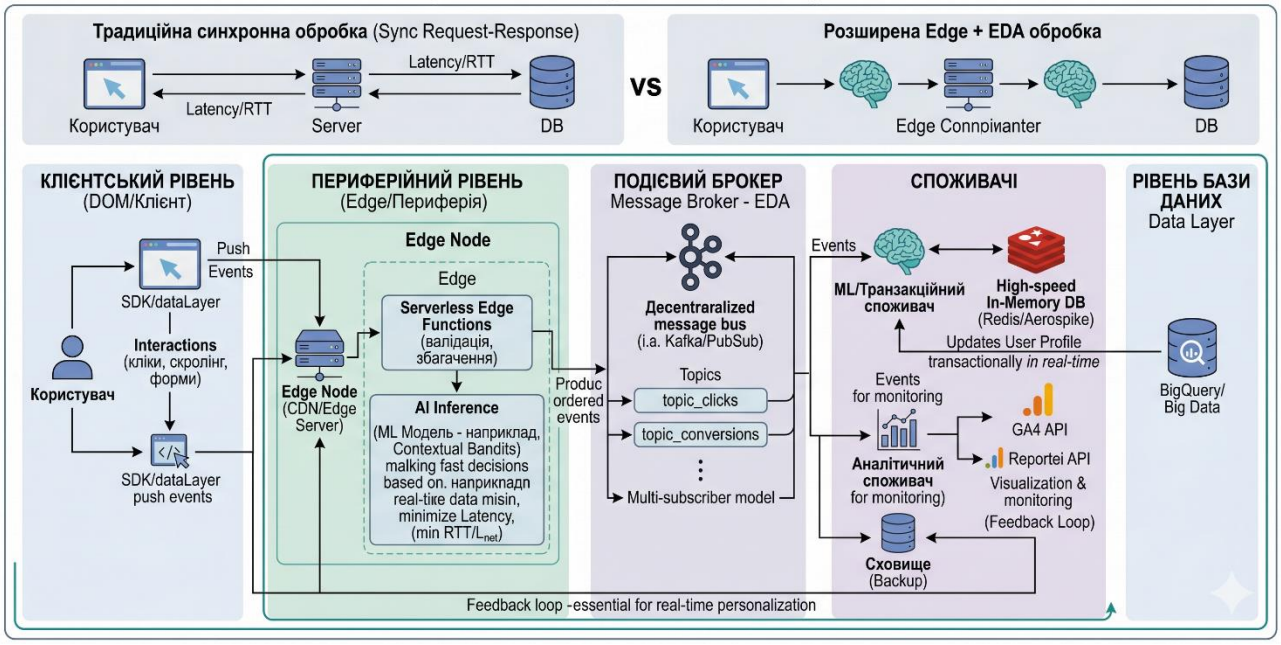

Рис. 1.5. Багатошарова топологія інтеграції Adge Computing та Event-Driven Architecture

Математично загальну затримку реакції системи персоналізації L_{total} можна виразити як суму часових витрат на різних етапах пайплайну:

$$L_{total} = L_{net} + L_{queue} + L_{proc} + L_{render},$$

де L_{net} – мережева затримка транспортування даних, L_{queue} – час очікування в черзі брокера повідомлень, L_{proc} – час обчислення предиктивної моделі або агрегації аналітики, а L_{render} – час застосування змін до об’єктної моделі документа (DOM) на стороні клієнта. Впровадження периферійних обчислень радикально мінімізує параметр L_{net} за рахунок географічної близькості вузлів обробки. Одночасно, асинхронна природа подієво-орієнтованої архітектури оптимізує L_{queue} та L_{proc} шляхом паралелізації обчислювальних потоків та усунення блокуючих операцій. Взаємодоповнююча природа цих двох архітектурних концепцій формує базис для систем справжнього реального часу (True Real-Time Systems).

Окремої уваги заслуговує вплив Edge Computing на забезпечення приватності та безпеки даних, що генеруються користувачем. У світлі зростаючих нормативних вимог, перенесення логіки обробки на межу мережі дозволяє реалізувати механізми анонімізації та псевдонімізації первинних даних (First-party data) безпосередньо на вході до інфраструктури. Чутлива

персональна інформація (PII – Personally Identifiable Information) може бути вилучена або захешована на Edge-вузлі, в результаті чого до централізованого сховища даних (Data Lake) або в систему аналітики (наприклад, GA4) надходять виключно абстраговані поведінкові патерни. Це не лише знижує юридичні ризики при обробці даних, але й підвищує довіру до системи в цілому.

Таким чином, розгортання подієво-орієнтованої архітектури, доповненої можливостями периферійних обчислень, є критично необхідним технологічним етапом для трансформації традиційних систем вебаналітики в інтелектуальні рушії персоналізації. Така архітектурна композиція забезпечує необхідну еластичність, здатність до обробки високоінтенсивних потоків подій та гарантує ультранизьку затримку зворотного зв'язку. Досліджені принципи асинхронної маршрутизації подій та децентралізованої обробки безпосередньо екстраполюються на механізми роботи сучасних платформ збору статистики, які розглядатимуться в наступних розділах, і слугують фундаментальним підґрунтям для практичної реалізації аналітичного пайплайну.

1.3. Сучасні парадигми машинного навчання у задачах предиктивної аналітики та формування індивідуальних патернів

Інтеграція подієво-орієнтованої архітектури та периферійних обчислень формує надійний інфраструктурний базис для збору та маршрутизації даних із мінімальною затримкою. Проте, перетворення цього неперервного потоку сирих мікроконверсій на осмислені дії з адаптації інтерфейсу вимагає застосування складного аналітичного ядра. У сучасних системах персоналізації реального часу це ядро базується на передових парадигмах машинного навчання (Machine Learning), які змістили фокус із класичної дескриптивної аналітики на предиктивне (прогностичне) та прескриптивне (приписове) моделювання. Головним завданням предиктивної аналітики в цьому контексті є виявлення латентних закономірностей у поведінці користувача та формування індивідуальних патернів з метою прогнозування його наступної інтенції ще до

того, як вона буде явно виражена через взаємодію з вебінтерфейсом. Відмова від статичних евристик на користь стохастичних алгоритмів дозволяє системі ефективно функціонувати в умовах високої інформаційної ентропії та безперервної мінливості користувацьких інтересів.

Специфіка аналізу поведінки користувача в рамках однієї вебсесії полягає у послідовній (секвенційній) природі генерованих даних. Кожна дія, від першого переходу на сторінку до фокусування на певному елементі, хронологічно та семантично пов’язана з попередніми діями. Для ефективного моделювання таких часових рядів класичні методи матричної факторизації, що використовуються у традиційних рекомендаційних системах, виявляються недостатніми, оскільки вони агрегують дані без урахування порядку подій. Натомість, сучасним стандартом стало застосування архітектур на базі глибинного навчання (Deep Learning), зокрема, рекурентних нейронних мереж (RNN) з довгою короткостроковою пам’яттю (LSTM) та, дедалі частіше, моделей на основі механізму самоуваги (Self-Attention), відомих як Трансформери (Transformers). Використання Трансформерів у задачах сесійної персоналізації дозволяє розраховувати вагу кожного попереднього кроку користувача при прогнозуванні наступного. Математично механізм уваги обчислюється як:

$$\text{Attention}(Q, K, V) = \text{softmax}\left(\frac{QK^T}{\sqrt{d_k}}\right)V,$$

де Q (Query), K (Key) та V (Value) є матрицями, що представляють трансформовані вектори користувацьких подій у латентному просторі, а d_k – розмірність векторів. Завдяки такому підходу система здатна вловлювати довгострокові залежності в поведінковому патерні, ігноруючи при цьому випадковий шум або нерелевантні «випадкові» кліки, що суттєво підвищує точність формування профілю інтересів у реальному часі.

Хоча секвенційні моделі дозволяють з високою точністю прогнозувати стан користувача, процес прийняття рішення щодо того, який саме контент або варіант інтерфейсу показати в даний момент часу, вимагає вирішення класичної дилеми розвідки та експлуатації (Exploration-Exploitation Dilemma). В умовах

динамічного вебсередовища система повинна постійно балансувати між показом уже відомого, висококонверсійного контенту (експлуатація) та тестуванням нових варіантів для виявлення потенційно прихованих інтересів (розвідка). Ця задача найефективніше вирішується за допомогою алгоритмів (Contextual Multi-Armed Bandits, CMAB). На відміну від традиційного A/B-тестування, яке є статичним і вимагає накопичення значних обсягів даних перед прийняттям рішення, контекстні алгоритми оновлюють свої політики в режимі онлайн після кожної взаємодії. Для кожного користувача система отримує вектор контексту x_t, який включає демографічні дані, тип пристрою та поточну сесійну історію, після чого обчислює очікувану винагороду (expected reward) для кожної можливої дії a (наприклад, різних варіантів банера) згідно з функцією E[r_{t,a} | x_t]. Використання таких алгоритмів, як LinUCB (Linear Upper Confidence Bound) або Thompson Sampling, дозволяє системі персоналізації безперервно навчатися на потокових даних, мінімізуючи втрачені можливості (Regret) під час адаптації контенту.

Подальша еволюція методів оптимізації взаємодії призвела до впровадження парадигми глибокого навчання з підкріпленням (Deep Reinforcement Learning, DRL). Якщо контекстні алгоритми оптимізують миттєву винагороду (наприклад, імовірність кліку на наступній сторінці), то алгоритми DRL спрямовані на максимізацію довгострокової цінності (Long-Term Value) протягом усієї сесії або життєвого циклу клієнта. Взаємодія користувача з вебсайтом формалізується як Марковський процес прийняття рішень (Markov Decision Process), що описується кортежем:

$M = \langle S, A, P, R, \gamma \rangle$

У цій моделі S позначає простір можливих станів (контекст і поточна сторінка), A – множину доступних системі дій (зміна структури меню, рекомендація статті, показ спливаючого вікна), P – ймовірність переходу користувача в новий стан після застосування дії системи, R – функцію винагороди (наприклад, час, проведений на сайті, або факт цільової конверсії), а $\gamma \in [0, 1]$ є фактором дисконтування, що визначає важливість

майбутніх винагород порівняно з поточними. Навчаючи агента за допомогою методів Q-навчання або градієнта політики (Policy Gradients), система персоналізації набуває здатності вибудовувати стратегічні ланцюжки взаємодій, свідомо жертвуючи короткостроковими метриками заради досягнення глобальної цілі конверсії.

Забезпечення функціонування таких ресурсоємних моделей у режимі реального часу, коли затримка відповіді не повинна перевищувати кількох сотень мілісекунд, вимагає специфічного підходу до архітектури виведення (Inference Architecture). Сучасним рішенням є використання векторних баз даних (Vector Databases) та алгоритмів наближеного пошуку найближчих сусідів (Approximate Nearest Neighbor, ANN). Під час офлайн-навчання моделі або в процесі асинхронної потокової обробки складні об’єкти (профілі користувачів, тексти статей, параметри товарів) трансформуються у щільні вектори фіксованої розмірності – ембединги (Embeddings). Коли користувач здійснює дію на сайті, інфраструктура периферійних обчислень миттєво генерує вектор його поточного контексту і виконує операцію пошуку найближчих релевантних векторів-контенту у багатовимірному просторі шляхом обчислення косинусної подібності. Такий геометричний підхід у поєднанні з передовими парадигмами глибинного навчання створює замкнений цикл предиктивної аналітики, який дозволяє перетворювати абстрактні аналітичні дані у високоточні, індивідуалізовані модифікації вебінтерфейсу безпосередньо в момент взаємодії. Отримані результати алгоритмічної обробки та формування патернів стають базисом для безпосередньої візуалізації та прийняття рішень на рівні платформ вебаналітики.

РОЗДІЛ 2. ІНСТРУМЕНТАРІЙ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ЗБОРУ, АНАЛІЗУ Й ІНТЕГРАЦІЇ ПОТОКОВИХ ДАНИХ

2.1. Порівняльний аналіз сучасних платформ вебаналітики: перехід до подієво-орієнтованих моделей даних

Перехід від теоретико-методологічних концепцій, розглянутих у попередньому розділі, до практичної імплементації систем динамічної адаптації контенту вимагає обґрунтованого вибору та глибокого розуміння технологічного інструментарію. У сучасних умовах, коли ефективність вебдодатків безпосередньо залежить від швидкості реакції на поведінкові зміни, класичні монолітні системи вебаналітики поступаються місцем модульним, подієво-орієнтованим архітектурам. Нами досліджено специфіку функціонування ключових аналітичних вузлів, які дозволяють трансформувати сирі дані про мікроконверсії у структуровані масиви, придатні для ухвалення автоматизованих рішень щодо персоналізації інтерфейсу в режимі реального часу.

Центральним елементом інструментального дослідження виступає платформа Google Analytics 4 (GA4), яка репрезентує фундаментальний зсув у парадигмі вебаналітики – безповоротну відмову від застарілої сесійної моделі (Session-based data model) на користь гнучкої та масштабованої подієвої моделі (Event-based data model). Такий підхід ідеально корелює з принципами Event-Driven Architecture, оскільки кожна взаємодія користувача з веб-ресурсом фіксується як ізольований об’єкт із власним набором параметрів, метаданих та контекстних атрибутів. У даному розділі досліджуються механізми налаштування потоків даних (Data Streams), специфіка конфігурації трекінгу подій на стороні клієнта та методи формування динамічних аудиторій на основі зібраної інформації (First-party data). Окрему увагу приділено архітектурним можливостям GA4 щодо маршрутизації сирих подій та їхньої подальшої інтеграції з іншими компонентами аналітичного пайплайну, що є критично важливим етапом для уникнення проблеми ізольованості інформаційних сховищ (Data Silos) при побудові комплексних систем персоналізації.

Проте, сам по собі збір потокових даних є лише первинним етапом у ланцюжку створення індивідуалізованого користувацького досвіду. Для оперативного моніторингу аналітичних зрізів, валідації гіпотез щодо поведінки аудиторії та виявлення аномалій у реальному часі необхідна ефективна підсистема агрегації та візуалізації метрик. З цією метою нами детально розглянуто інструментарій платформи Reportei, яка виступає сполучною ланкою між масивами неструктурованих даних GA4 та рівнем прийняття стратегічних рішень. Досліджено алгоритми підключення зовнішніх джерел даних через протоколи API, методики синтезу багатовимірних звітів та принципи побудови інформаційних дашбордів, що здатні відображати поточний стан вебсистеми з мінімальною затримкою. Застосування подібних інтеграційних платформ дозволяє не лише скоротити час на візуальну інтерпретацію поведінкових патернів, але й забезпечити безперервний контроль за ефективністю впроваджених тригерів персоналізації.

У процесі дослідження проаналізовано еволюцію моделей збору даних у вебаналітиці, після чого вектор дослідження зміщується на специфіку використання Google Analytics 4 у контексті ідентифікації критичних мікроконверсій. Наступним кроком розкрито інтеграційний потенціал Reportei як універсальний засіб контролю подієвих потоків. Завершальним етапом теоретико-інструментального огляду є проєктування надійних пайплайнів обміну даними між фронтенд-частиною вебдодатка та аналітичними ядрами. Сформований таким чином технологічний та методологічний базис створює необхідні передумови для успішного розгортання, налаштування та тестування повноцінної інфраструктури трекінгу та персоналізації на базі реального вебсайту sdfy.e-os.site.

Розвиток архітектури вебдодатків, зокрема масове впровадження концепцій Single Page Application (SPA) та Progressive Web Application (PWA), детермінував глибоку системну кризу традиційних методів збору аналітичних даних. Історично склалося так, що базовою одиницею вимірювання у вебаналітиці (на прикладі застарілої системи Universal Analytics) виступав

перегляд сторінки (Pageview), а всі дії користувача агрегувалися в межах ізольованих часових проміжків – сесій. Ця сесійно-орієнтована (Session-based) модель базувалася на фундаментальному припущенні, що кожна значуща взаємодія супроводжується повним перезавантаженням документа у браузері. Проте в сучасних асинхронних інтерфейсах, де оновлення контенту відбувається динамічно через фонові запити до API без зміни URL-адреси, класична метрика перегляду сторінки втрачає свою репрезентативність та аналітичну цінність. Відповідно, виникла об'єктивна інженерна необхідність у переході до більш гранулярного та універсального підходу фіксації цифрових слідів, яким стала подієво-орієнтована модель даних (Event-Driven Data Model).

Фундаментальна відмінність подієво-орієнтованої парадигми полягає в абстрагуванні та уніфікації сутностей: будь-яка ідентифікована активність користувача або зміна стану системи трактується як атомарна подія (Event). На відміну від жорсткої ієрархічної структури «Користувач – Сесія – Перегляд/Дія», нова модель пропонує плоску реляційну архітектуру, де ядром є безпосередньо подія, що супроводжується гнучким набором параметрів у форматі пар «ключ-значення» (кастомні виміри, метрики та властивості користувача). Такий архітектурний патерн дозволяє нівелювати штучні часові межі сесій, які часто переривалися через зміну джерела трафіку або закінчення доби, і фокусуватися на безперервному життєвому циклі взаємодії клієнта з цифровим продуктом. Більше того, уніфікація структури даних суттєво спрощує процес їхньої подальшої обробки алгоритмами машинного навчання. На вхід предиктивних моделей подається стандартизований неперервний вектор мікроконверсій, що є критично необхідною умовою для забезпечення мінімальної затримки обчислень у системах персоналізації реального часу.

З огляду на зазначені трансформації, ринок програмного забезпечення для вебаналітики зазнав суттєвої реструктуризації. Довгий час лідерство у сегменті чистої подієвої аналітики належало платформам продуктового орієнтування, таким як Mixpanel та Amplitude. Їхня архітектура відпочатку проєктувалася (native design) для відстеження складних поведінкових воронок,

здійснення багатовимірного когортного аналізу та оцінки показників утримання (Retention rate) виключно на основі кастомних подій. Однак справжнім каталізатором еволюційного стрибка для всієї індустрії електронної комерції та вебдодатків став реліз Google Analytics 4 (GA4). Цей продукт ознаменував остаточний перехід наймасовішого у світі інструменту вебаналітики на архітектуру Event-Driven. На відміну від вузькоспеціалізованих продуктових платформ, GA4 синтезує потужність кастомного трекінгу подій з глибокою інтеграцією у глобальну рекламну екосистему та можливостями предиктивної атрибуції джерел трафіку на базі машинного навчання. Цей синергетичний ефект дозволяє не лише досконало аналізувати мікроповедінку всередині додатка, але й формувати цілісний профіль користувача з урахуванням первинних дотиків до рекламних матеріалів.

Розширення сучасного аналітичного стеку також включає впровадження платформ класу Customer Data Platform (CDP), таких як Segment, та потужних рішень з відкритим вихідним кодом (PostHog, Snowplow Analytics), які фокусуються на інфраструктурному аспекті маршрутизації потокових подій. Використання CDP дозволяє акумулювати первинні дані (First-party data) в єдиному дата-центрі та паралельно транслювати їх у десятки зовнішніх систем (у тому числі в аналітичні дашборди або безпосередньо у предиктивні рушії персоналізації) через механізми Webhook або безсерверні інтеграції. Проте, для завдань реалізації персоналізації на веб-ресурсах малого та середнього масштабу, розгортання повноцінної CDP-інфраструктури може кваліфікуватися як архітектурна надмірність (overengineering). В умовах оптимізації ресурсів найбільш раціональною стратегією виступає використання нативної потокової передачі даних, наприклад, шляхом інтеграції серверного трекінгу (Server-Side Tagging) та прямого експорту сирих подій з GA4 до хмарних сховищ класу Google BigQuery.

Підсумовуючи результати порівняльного аналізу сучасних аналітичних рішень, необхідно констатувати, що перехід індустрії до подієво-орієнтованих моделей даних не є банальною зміною візуального інтерфейсу, а репрезентує

фундаментальну зміну парадигми вимірювання та інтерпретації цифрового досвіду. Платформи попереднього покоління, обтяжені жорсткими рамками сесій, остаточно втратили здатність забезпечувати високу гранулярність даних, необхідну для динамічної адаптації контенту. Сучасні ж системи, обробляючи кожну мікроконверсію як самостійну інформаційну сутність із багатим контекстуальним наповненням, створюють ідеальний інформаційний субстрат для розгортання предиктивних алгоритмів. Вибір Google Analytics 4 як центрального аналітичного вузла для подальшого практичного дослідження обґрунтовується його унікальною збалансованістю: платформа пропонує гнучку топологію подій, вбудовані предиктивні метрики, безшовний потоковий експорт даних та потужні можливості інтеграції з інструментами візуальної агрегації. Детальне дослідження специфіки конфігурації цього інструментарію для трекінгу специфічних мікроконверсій та формування сегментів аудиторій у реальному часі є предметом подальшого розгляду в наступному підрозділі кваліфікаційної роботи.

2.2. Специфіка використання Google Analytics 4 для відстеження мікроконверсій та формування користувацьких аудиторій

Практична реалізація концепції динамічної персоналізації контенту, архітектурні засади якої були висвітлені у попередніх розділах, вимагає наявності потужного інструменту для безперервного моніторингу та кваліфікації дій користувача. У цьому контексті платформа Google Analytics 4 (GA4) виступає не просто як система ретроспективної звітності, а як фундаментальне аналітичне ядро, здатне вловлювати найтонші поведінкові патерни в режимі, наближеному до реального часу. Базовою одиницею вимірювання, що ініціює цикл персоналізації, є мікроконверсія – проміжна, локальна дія відвідувача, яка не приносить безпосередньої комерційної вигоди, але детермінує високу ймовірність досягнення макроконверсії в майбутньому. До таких подій належать глибина скролінгу специфічних текстових блоків, взаємодія з динамічними елементами інтерфейсу (наприклад, розгортання

вкладок типу «акордеон»), тривалість фокусування курсору на певних візуальних об’єктах або копіювання текстових фрагментів. Ідентифікація та кількісна оцінка цих мікроконверсій створює необхідний багатовимірний контекст, який дозволяє алгоритмам машинного навчання миттєво оновлювати профіль інтересів суб’єкта взаємодії.

Специфіка фіксації мікроконверсій у GA4 базується на використанні проміжного абстрактного шару даних – рівня даних (Data Layer). З архітектурної точки зору, об’єкт dataLayer являє собою глобальний масив у середовищі виконання JavaScript на стороні клієнта, який слугує стандартизованим інтерфейсом між DOM-деревом вебдодатка та аналітичними сервісами, найчастіше керованими через диспетчер тегів (Google Tag Manager). Коли користувач здійснює мікроконверсію, фронтенд-логіка додатка не відправляє HTTP-запит безпосередньо на сервери аналітики, а виконує операцію проштовхування (push) структурованого об’єкта події до рівня даних. Цей об’єкт містить ідентифікатор події (наприклад, content_engagement) та асоційований набір кастомних параметрів (event parameters), таких як категорія контенту, поточний відсоток прочитання або час, витрачений на взаємодію. Таке архітектурне розмежування забезпечує високу стійкість аналітичної інфраструктури до змін у верстці сайту та дозволяє акумулювати максимально розширений контекст без ризику деградації продуктивності клієнтського інтерфейсу.

Конфігурація подієвої моделі в GA4 передбачає строгу таксономію, що вимагає ретельного проєктування на етапі імплементації. Оскільки система відмовилася від жорстко заданих структур (категорія-дія-ярлик), кожна спеціальна подія може супроводжуватися до 25 унікальними параметрами, що описують її специфіку. Для потреб динамічної адаптації інтерфейсу критично важливим є використання параметрів користувача (User Properties) – атрибутів, що зберігають свій стан між різними подіями в межах сесії та описують статичні або кумулятивні характеристики відвідувача. Наприклад, параметр lifecycle_stage може миттєво оновлюватися від значення new_visitor до

engaged_prospect на основі перетину певного порогу мікроконверсій. Інтеграція цих параметрів із первинними даними (First-party data), зокрема ідентифікатором user_id авторизованих користувачів, створює безперервний міжплатформний профіль. У разі відсутності явної авторизації GA4 застосовує ймовірнісні методи моделювання пристроїв та алгоритми машинного навчання для зшивання фрагментованих сесій, мінімізуючи втрату даних через блокувальники реклами та механізми Intelligent Tracking Prevention (ITP) у сучасних браузерах.

Сформований масив деталізованих подій та атрибутів слугує вхідним матеріалом для ключового механізму предиктивної аналітики – формування користувацьких аудиторій (Audiences). На відміну від статичних сегментів, аудиторії в GA4 обчислюються динамічно на основі логічних умов, секвенційних тригерів та часових вікон. Система дозволяє створювати складні багатовимірні правила включення: наприклад, користувач потрапляє до аудиторії «Висока зацікавленість у конкретній категорії», якщо він здійснив подію «перегляд відео» з параметром «тривалість > 50%» та подію «відкриття характеристик» протягом останніх 10 хвилин, при цьому не здійснивши жодної цільової макроконверсії. Коли дії відвідувача задовольняють ці критерії, відбувається автоматичне спрацьовування аудиторного тригера (Audience Trigger), який генерує нову, синтетичну подію найвищого порядку. Саме ця синтетична подія стає ідеальним сигналом для системи персоналізації реального часу, ініціюючи негайну зміну інтерфейсу (наприклад, показ спеціальної пропозиції або реорганізацію навігаційного меню) для конкретного клієнта (рис. 2.1.).

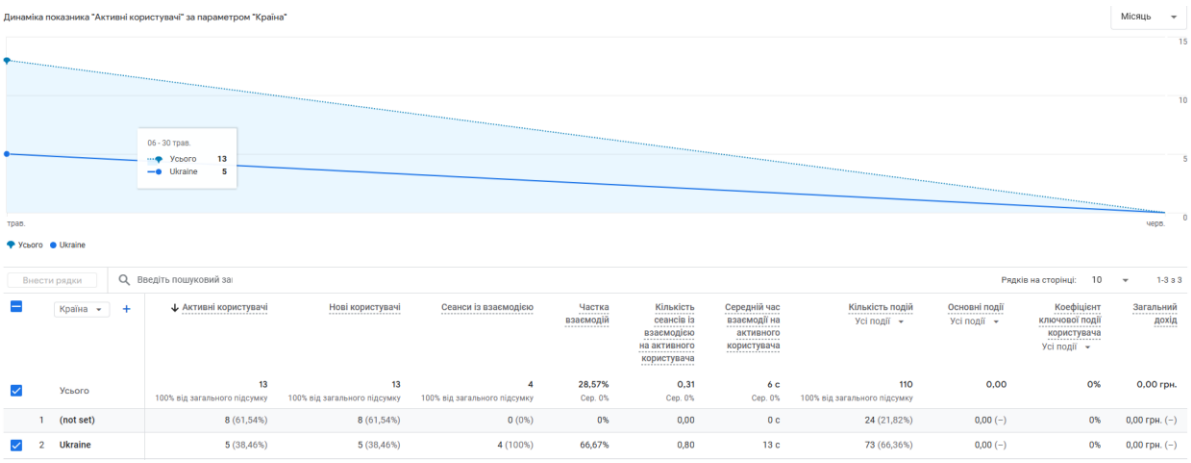

Рис. 2.1. Інтерфейс конфігурації багатовимірної аудиторії в GA4 із застосуванням секвенційних умов та часових обмежень

Найвищим рівнем алгоритмічної зрілості платформи є використання предиктивних аудиторій (Predictive Audiences), функціонування яких повністю базується на вбудованих моделях машинного навчання (Machine Learning). Аналізуючи історичні первинні дані та поточні мікроконверсії, нейронні мережі Google у фоновому режимі розраховують імовірнісні метрики для кожного активного користувача: ймовірність покупки (Purchase probability), ймовірність відтоку (Churn probability) та прогнозований дохід. Ці метрики оновлюються безперервно в міру надходження нових подій взаємодії з інтерфейсом. Залучення предиктивних аудиторій кардинально трансформує підхід до персоналізації, дозволяючи перейти від реактивної моделі (реакція на дію, що вже відбулася) до проактивної. Наприклад, якщо алгоритм розпізнає патерн поведінки, характерний для високої ймовірності відтоку (хаотичний рух курсору, швидке повернення на попередні сторінки без тривалого фокусування), система може миттєво застосувати стратегію утримання, вивівши на екран інтерактивного помічника або запропонувавши альтернативний шлях навігації.

Незважаючи на потужність внутрішніх алгоритмів GA4, для побудови повноцінної архітектури персоналізації в реальному часі критично важливою є можливість потокового експорту (Streaming Export) оброблених даних за межі платформи. Внутрішній інтерфейс GA4 має природну затримку відображення складних звітів, тому для забезпечення мілісекундної реакції застосовується

пряма інтеграція з хмарними сховищами даних, такими як Google BigQuery. Маршрутизація сирих подій та аудиторних тригерів у BigQuery дозволяє розгорнути власні сервіси на основі безсерверних обчислень (наприклад, Cloud Functions), які будуть підписані на зміни в базі даних. Коли нова мікроконверсія або зміна статусу аудиторії фіксується у сховищі, ініціюється тригер, що миттєво передає оновлений профіль користувача на проміжний брокер повідомлень або безпосередньо у клієнтський додаток через протоколи WebSockets або Server-Sent Events. Завдяки такому підходу GA4 виконує роль високоточного сенсора та первинного процесора поведінкових патернів, утворюючи фундамент для подальшої візуалізації метрик у спеціалізованих системах та прийняття автоматизованих рішень щодо модифікації вебінтерфейсу.

2.3. Агрегація, обробка та візуалізація аналітичних метрик за допомогою платформи Reportei

Акумуляція великих масивів потокових даних усередині аналітичних ядер, таких як Google Analytics 4, вимагає розгортання ефективного інструментарію для їхньої агрегації, оперативного аналізу та візуалізації. У сучасних архітектурах вебаналітики платформа Reportei посідає місце інтеграційного шару, який трансформує розрізнені подієві потоки у структуровані аналітичні зрізи. Основне завдання використання подібних систем автоматизованої звітності полягає у подоланні проблеми семантичного розриву між сирими логами подій та високорівневими поведінковими метриками. Завдяки наявності розвиненого інтерфейсу прикладного програмування (API), платформа забезпечує безшовне підключення до джерел первинних даних (First-party data), мінімізуючи часові витрати на ETL-процеси (Extract, Transform, Load) та надаючи можливість операторам і алгоритмічним модулям верифікувати гіпотези щодо ефективності поточних тригерів персоналізації.

Технічна специфіка інтеграції Reportei з аналітичним ядром GA4 базується на автентифікації протоколів та асинхронному зборі метрик через Google Analytics Data API (v1beta). Процес інтеграції передбачає встановлення захищеного з'єднання за допомогою протоколу OAuth 2.0, що гарантує цілісність та конфіденційність переданих пакетів даних. Після успішної авторизації Reportei отримує доступ до метаданих ресурсу, що дозволяє динамічно імпортувати не лише стандартні показники (сесії, унікальні користувачі, географічний розподіл), але й специфічні кастомні виміри (custom dimensions) та метрики, сконфігуровані для відстеження мікроконверсій. Обробка імпортованих даних на стороні платформи Reportei відбувається з використанням внутрішніх алгоритмів нормалізації, які зводять часові мітки та ідентифікатори подій до уніфікованого формату, запобігаючи виникненню аномалій при побудові звітів.

Центральною функціональною перевагою Reportei у контексті дослідження є можливість проєктування інтерактивних дашбордів (Dashboards), орієнтованих на відображення динаміки поведінкових патернів. Візуалізація метрик реалізується за допомогою модульної сітки виджетів, де кожен елемент відповідає за відображення конкретного аспекту взаємодії користувача з вебінтерфейсом. Для завдань персоналізації критично важливим є моніторинг показників залученості (Engagement rate), частоти спрацьовування специфічних аудиторних тригерів та динаміки зміни статусів користувачів у межах конверсійних воронок (Funnel Analysis). Платформа дозволяє агрегувати дані за довільними часовими інтервалами, забезпечуючи високу гранулярність аналізу. Математична обробка агрегованих показників, таких як середній час фокусування на сторінці або відносний коефіцієнт мікроконверсій, дозволяє виявляти статистично значущі відхилення у поведінці аудиторії, що слугує сигналом для коригування ваг у предиктивних моделях машинного навчання.

Особливе місце в інфраструктурі аналітичного контролю посідає генерація оперативних та періодичних звітів, яка в Reportei повністю автоматизована. Замість ручного зведення таблиць, система формує динамічні

документи, що відображають кореляцію між впровадженими змінами в інтерфейсі та відгуком користувачів. У контексті функціонування систем персоналізації в реальному часі, інструменти Reportei виконують функцію зворотного зв'язку (Feedback Loop) у загальному контурі управління. Оскільки безпосереднє застосування алгоритмів динамічної адаптації контенту може призводити до неочікуваних поведінкових аномалій (наприклад, ефекту «рекомендаційної бульбашки»), оперативний візуальний моніторинг агрегованих метрик дозволяє вчасно діагностувати збої в логіці роботи контекстних багаторуких бандитів або нейромережевих моделей. Таким чином, синергія глибокого подієвого трекінгу в GA4 та гнучких можливостей агрегації у Reportei створює замкнену, контрольовану та прозору екосистему, необхідну для успішного моделювання та розгортання адаптивних вебресурсів (рис. 2.2).

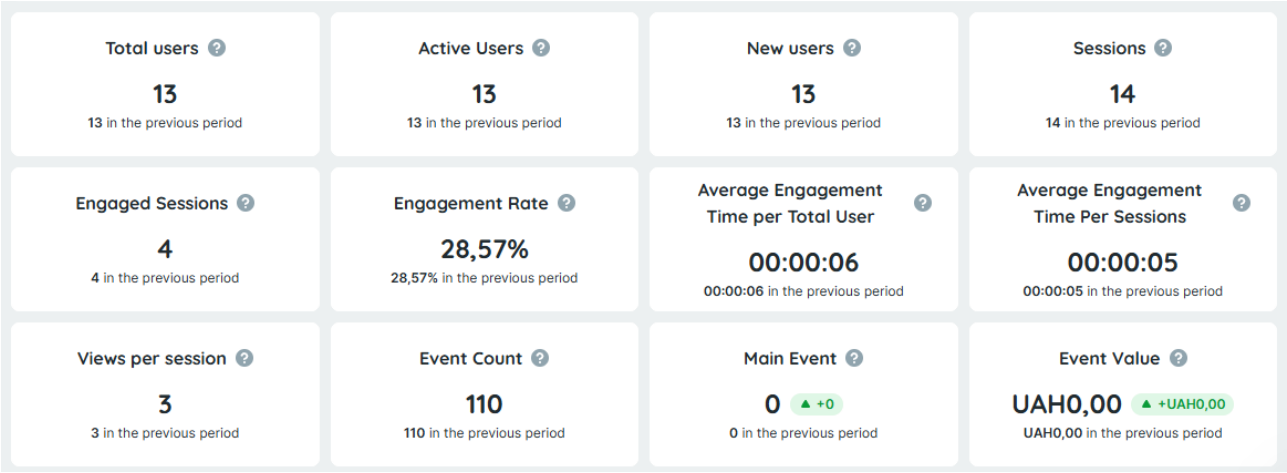

Рис. 2.2. Приклад інтерфейсу зведеного дашборду в Reportei

2.4. Проєктування пайплайнів обміну даними між аналітичними ядрами та клієнтською частиною вебдодатків

Побудова ефективної системи персоналізації в реальному часі критично залежить від архітектури та надійності пайплайнів обміну даними (Data Pipelines), які пов'язують клієнтську частину вебдодатка (фронтенд) з аналітичними ядрами та предиктивними модулями. Проєктування таких інженерних рішень вимагає врахування жорстких обмежень щодо пропускної здатності мережі, обчислювальних ресурсів клієнтського пристрою та вимог до

мінімальної затримки передачі інформації. Традиційні підходи, за яких клієнтський браузер безпосередньо взаємодіяв із множиною сторонніх аналітичних скриптів, наразі демонструють свою неспроможність через значне збільшення часу завантаження сторінок (Page Load Time) та ризики компрометації користувацьких даних. Відповідно, сучасна інженерія веброзробки схиляється до впровадження багаторівневих гібридних архітур, де центральне місце посідає чітке розмежування процесів генерації подій на клієнті та їхньої подальшої обробки й маршрутизації на проміжних серверах.

На рівні клієнтського інтерфейсу ключовим інженерним завданням є організація асинхронного, неблокуючого збору поведінкових даних, який не перешкоджає рендерингу графічних елементів і не погіршує показники Core Web Vitals, зокрема Interaction to Next Paint (INP) та Cumulative Layout Shift (CLS). Для транспортування серіалізованих пакетів даних про мікроконверсії застосовуються спеціалізовані прикладні програмні інтерфейси браузера, серед яких найважливіше місце посідають Fetch API та Beacon API. Використання асинхронних HTTP POST-запитів за допомогою Fetch API є оптимальним для передачі подій у процесі активної взаємодії користувача з інтерфейсом, оскільки дозволяє отримувати зворотний зв’язок від сервера у вигляді оновленого вектора персоналізованого контенту. Водночас для фіксації подій закриття сесії або переходу на зовнішні ресурси безальтернативним інструментом є метод navigator.sendBeacon. Цей інтерфейс дозволяє браузеру асинхронно відправляти дані на аналітичний ендпоінт у фоновому режимі, гарантуючи доставку пакета навіть після вивантаження поточного документа з пам’яті, без блокування головного потоку виконання (Main Thread).

Важливим технологічним зсувом у проєктуванні аналітичних пайплайнів є перехід від клієнтського трекінгу (Client-Side Tagging) до серверного маркування подій (Server-Side Tagging), що реалізується, наприклад, за допомогою серверних контейнерів Google Tag Manager. Впровадження цієї парадигми дозволяє повністю перенести обчислювальне навантаження, пов’язане з фільтрацією, збагаченням та дедуплікацією даних, із пристрою

користувача на ізольоване хмарне або віртуальне серверне середовище. У такій архітектурі клієнтська частина вебдодатка взаємодіє виключно з одним проміжним ендпоінтом, розгорнутим у межах первинного домену (First-party контекст). Це не лише підвищує рівень безпеки за рахунок приховування внутрішньої структури аналітичних запитів та API-ключів, але й дозволяє ефективно протидіяти механізмам агресивного блокування скриптів трекінгу сучасними браузерами. Проміжний сервер приймає єдиний потік подієвих даних від клієнта, здійснює необхідну санітизацію та анонімізацію інформації, після чого паралельно маршрутизує її до кінцевих споживачів – Google Analytics 4, Reportei або внутрішніх систем машинного навчання (рис. 2.3).

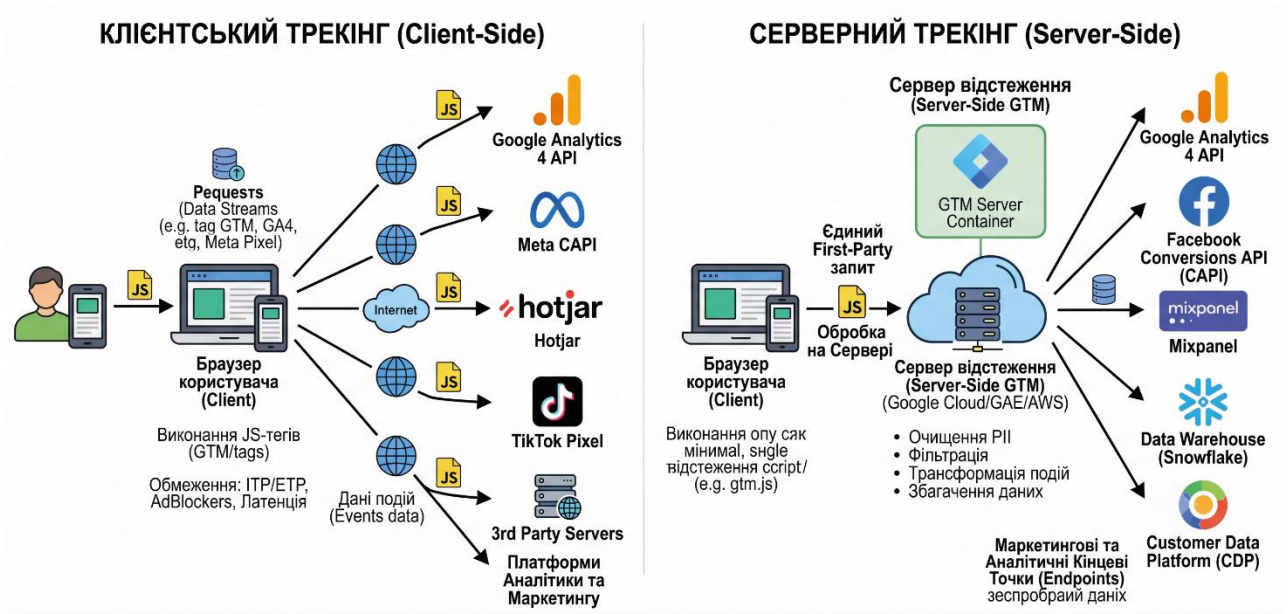

Рис. 2.3. Архітектурна топологія серверного трекінгу (Server-Side Tagging)

Для забезпечення функціонування систем персоналізації у режимі справжнього реального часу (True Real-Time), коли латентність відгуку не повинна перевищувати соті частки секунди, традиційний клієнт-серверний олінг (Polling) заміщується протоколами двонаправленого або однонаправленого потокового обміну даними. Застосування протоколу WebSockets дозволяє встановити постійне, повнодуплексене TCP-з'єднання між клієнтським браузером та аналітичним сервером. Це дає змогу системі миттєво транслювати події взаємодії на сервер і так само миттєво повертати модифіковані фрагменти інтерфейсу у відповідь. Альтернативним і більш

легковажним інструментом для сценаріїв, де ініціатором оновлення контенту виступає виключно аналітичне ядро, є технологія Server-Sent Events (SSE), що функціонує поверх стандартного протоколу HTTP. Використання SSE спрощує архітектуру клієнтської частини, оскільки базується на стандартному інтерфейсі EventSource та автоматично підтримує механізми відновлення з'єднання (Reconnection), забезпечуючи стабільну доставку предиктивних сигналів для динамічної адаптації UI.

Критичним аспектом проєктування високопродуктивних пайплайнів є вибір формату серіалізації даних, оскільки процеси перетворення об'єктів у текстовий або бінарний вигляд безпосередньо впливають на параметр затримки обробки та завантаження центрального процесора клієнтського пристрою. Найбільш поширеним у вебтехнологіях залишається формат JSON (JavaScript Object Notation) завдяки своїй нативності для середовища JavaScript та простоті обробки. Проте в умовах інтенсивних потоків мікроконверсій текстовий формат JSON може створювати надлишкове мережеве навантаження через повторення назв полів у кожному повідомленні. У високонавантажених аналітичних системах раціональним є використання бінарних форматів серіалізації, таких как Protocol Buffers (Protobuf) або Apache Avro. Перехід на бінарну серіалізацію дозволяє зменшить обсяг переданих пакетів у кілька разів та суттєво прискорити процеси парсингу на стороні сервера, що безпосередньо мінімізує загальну затримку системи персоналізації та підвищує її загальну пропускну здатність.

Іншим суттєвим викликом при проєктуванні пайплайнів є синхронізація стану (State Synchronization) між клієнтом і сервером та запобігання стану гонитви (Race Conditions). Оскільки поведінкові події генеруються асинхронно та з високою частотою, існує ризик того, що аналітичне ядро обробить подію, яка відбулася пізніше, раніше за попередню через особливості мережевої маршрутизації. Для нівелювання цього ефекту в архітектуру пайплайнів інтегруються механізми гарантованого впорядкування повідомлень на основі монотонних часових міток та унікальних ідентифікаторів сесій. Крім того, на

стороні клієнтського додатка реалізуються механізми дебаунсингу (Debouncing) та тротлінгу (Throttling) для подій з високою частотою генерації, таких як прокрутка сторінки чи рух курсору. Це дозволяє агрегувати дрібні мікроконверсії у тимчасові пакети (Batches) на стороні клієнта перед відправкою, значно знижуючи кількість HTTP-запитів без втрати інформативності поведінкового треку (рис. 2.3).

Завершальним, але не менш важливим компонентом проєктування архітектури обміну даними є забезпечення безпеки транзитних потоків та дотримання політик безпеки сучасних браузерів. Вебдодаток повинен мати чітко налаштовані заголовки Cross-Origin Resource Sharing (CORS) та сувору політику безпеки контенту (Content Security Policy, CSP), які суворо обмежують перелік доменів, куди дозволено відправляти аналітичні дані. Це запобігає витоку конфіденційної інформації через ін’єкції шкідливого коду та XSS-атаки. Всі дані в пайплайні повинні шифруватися за допомогою протоколу TLS (Transport Layer Security) під час транспортування (Data in Transit).

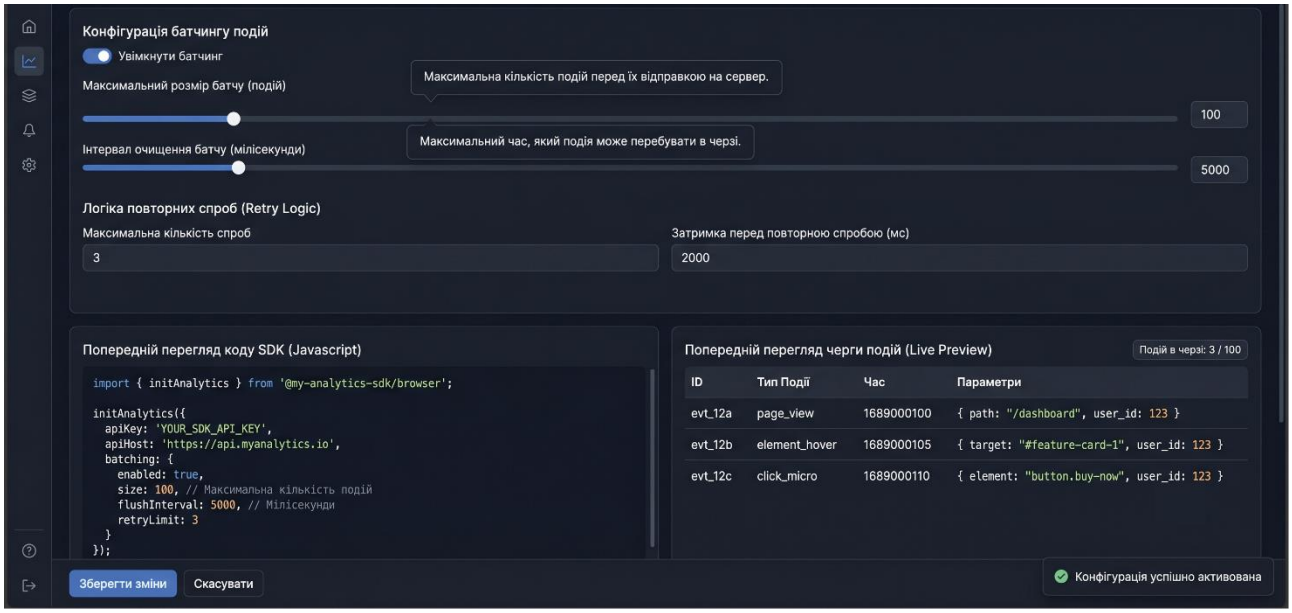

Рис. 2.3. Скріншот конфігурації проміжного клієнтського скрипта обробки та батчингу

Впровадження комплексного, захищеного та оптимізованого за швидкістю пайплайну обміну даними завершує формування інструментального базису дослідження, створюючи надійне інженерне середовище для

безперешкодного переходу до практичної реалізації та розгортання описаної інфраструктури на базі реального вебресурсу.

РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМИ АНАЛІТИКИ ТА ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ ДЛЯ ВЕБРЕСУРСУ SDFY.E-OS.SITE

3.1. Дослідження архітектури вебсайту sdfy.e-os.site та ідентифікація ключових точок взаємодії користувача з інтерфейсом

У процесі дослідження нами проведено практичне впровадження теоретико-методологічних концепцій та інструментальних рішень, обґрунтованих у попередніх частинах дослідження. Перехід від абстрактних архітектурних моделей подієво-орієнтованих систем до вирішення конкретних інженерних завдань вимагає розгортання повноцінної аналітичної інфраструктури в умовах функціонуючого цифрового середовища. В якості експериментального майданчика та основного об’єкта практичної реалізації обрано власну розробку – діючий вебсайт https://sdfy.e-os.site/.

Нами здійснено проєктування, конфігурацію та тестування комплексної системи збору потокових даних, їхньої агрегації та подальшого алгоритмічного використання для забезпечення персоналізованого користувацького досвіду з мінімальною системною затримкою. Впровадження такого комплексу на реальному домені дозволяє об’єктивно оцінити ефективність інтеграції аналітичних інструментів у клієнтську архітектуру та верифікувати гіпотези щодо впливу динамічної адаптації на показники залученості.

Логіка розгортання практичної частини підпорядкована суворому технологічному пайплайну, який охоплює всі рівні взаємодії з даними: від їх генерації у браузері користувача до візуальної інтерпретації на дашбордах. На початковому етапі здійснюється глибокий структурний аналіз інтерфейсу ресурсу https://sdfy.e-os.site/ з метою ідентифікації ключових вузлів, що виступають тригерами мікроконверсій та генерують релевантні поведінкові сигнали. Базуючись на виявленій топології взаємодій, розробляється та впроваджується кастомна подієва модель (Event Tracking) у середовищі Google Analytics 4. Цей етап передбачає налаштування передачі розширених контекстуальних параметрів на рівні шару даних (Data Layer), що формує високоякісний масив первинних даних (First-party data), незалежний від

обмежень на використання сторонніх файлів cookie. Такий підхід гарантує безперервність фіксації користувацьких сесій та точність ідентифікації індивідуальних преференцій відвідувачів експериментального майданчика (рис. 3.1).

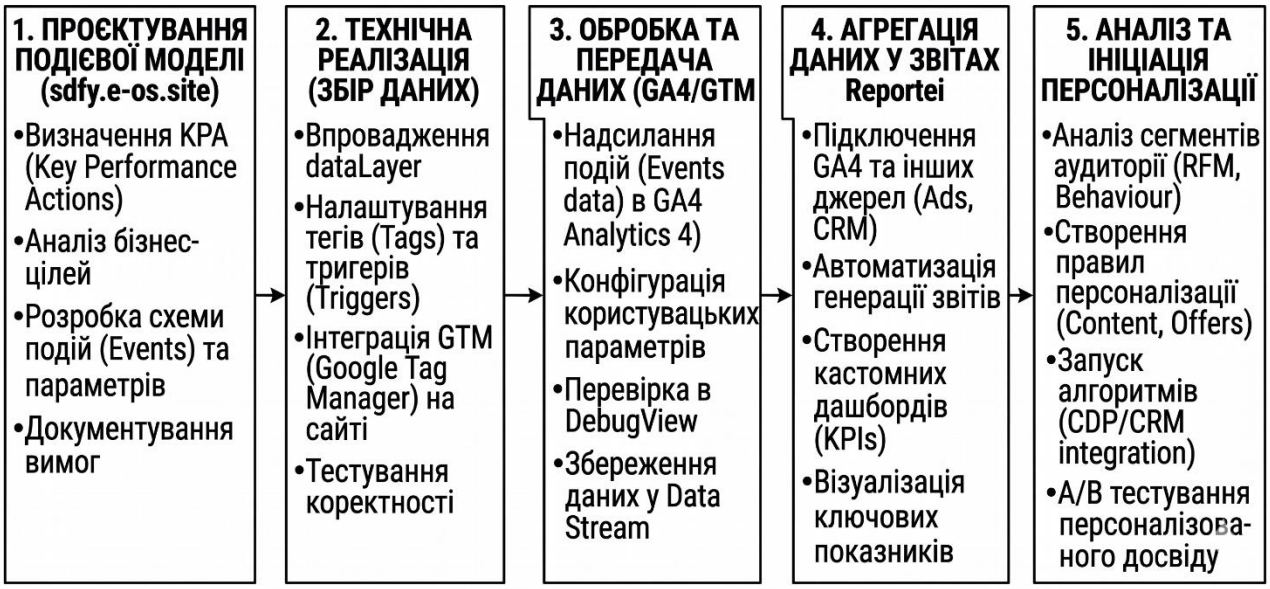

Рис. 3.1. Структурно-логічна схема етапів практичної реалізації

Наступним кроком архітектурного розгортання є забезпечення надійного інтеграційного зв'язку між акумульованими масивами сирих подій GA4 та платформою автоматизованої звітності Reportei. Цей процес включає конфігурацію API-інтерфейсів для побудови потокових дашбордів, що дозволяє вивести моніторинг залученості аудиторії на рівень оперативного контролю. Завершальний етап практичного дослідження фокусується на синтезі отриманих аналітичних метрик та розробці безпосередніх алгоритмічних правил і тригерів для динамічної адаптації контенту на сайті https://sdfy.e-os.site/. Очікуваним результатом виконання завдань даного розділу є створення цілісного, функціонуючого механізму зворотного зв'язку (Feedback Loop). Завдяки розгорнутій інфраструктурі, вебсистема набуває здатності автономно інтерпретувати цифрові сліди користувачів і застосовувати релевантні сценарії персоналізації в режимі реального часу, підтверджуючи тим самим життєздатність та високу прикладну цінність розробленої архітектури.

Перехід до практичного етапу розгортання аналітичної інфраструктури та проектування алгоритмів динамічної адаптації вимагає детального інженерного розбору цифрового середовища, в якому здійснюватиметься збір даних. Емпіричною базою даного дослідження виступає розроблений вебсайт sdfy.e-os.site, архітектурні особливості якого безпосередньо визначають топологію потоків даних та специфіку фіксації мікроконверсій. З технічної точки зору, досліджуваний ресурс реалізовано як адаптивний вебдодаток, що базується на сучасних принципах клієнт-серверної взаємодії та асинхронного рендерингу компонентів інтерфейсу. Таке інженерне рішення дозволяє мінімізувати час первинного завантаження сторінок та забезпечити високу плавність навігації, проте водночас висуває підвищені вимоги до систем вебаналітики, оскільки значна частина динамічних змін стану інтерфейсу відбувається без повного перезавантаження документа в браузері користувача. Відтак, першочерговим завданням виступає повна декомпозиція структури вебсайту та побудова точної карти компонентів для подальшого впровадження подієво-орієнтованого трекінгу.

Архітектурна модель вебресурсу sdfy.e-os.site базується на ієрархічній системі об’єктних модулів, які формують логічні та функціональні зони взаємодії. Глобальний макет додатка розділено на три фундаментальні рівні: статичний навігаційний каркас (Header та Footer), динамічну зону генерації контенту (Main Content Area) та інтерактивні модальні шари, що активуються за певних умов. Статичний каркас виконує роль постійного контекстного оточення, забезпечуючи наскрізну присутність базових елементів керування на всіх етапах сесії. Динамічна ж зона зазнає безперервних трансформацій залежно від маршрутизації (routing) та дій користувача, завантажуючи відповідні інформаційні блоки через асинхронні запити до серверної частини. Така модульна побудова дозволяє ізолювати окремі елементи інтерфейсу та розглядати кожну зону як автономне джерело генерації поведінкових подій, що суттєво спрощує процес подальшої класифікації сигналів у рамках подієвої моделі Google Analytics 4.

Детальний аналіз об’єктної моделі документа (DOM) сайту sdfy.e-os.site дозволив ідентифікувати специфічні класи та ідентифікатори елементів, які несуть найбільшу семантичну вагу для аналізу залученості аудиторії. Складові компоненти головної сторінки та внутрішніх розділів спроєктовані таким чином, щоб стимулювати користувача до здійснення послідовних кроків дослідження контенту. Кожен блок, від текстового опису технологічних рішень до інтерактивних форм зворотного зв’язку, володіє унікальними маркерами у коді верстки. Наявність чіткої та стандартизованої структури іменування класів (наприклад, із використанням методології BEM) є критично важливою умовою для забезпечення надійності роботи пайплайнів обміну даними. Це дозволяє уникнути помилок при зчитуванні станів інтерфейсу за допомогою диспетчера тегів та гарантує, що кожна мікроконверсія буде прив’язана до правильного об’єкта в просторі первинних даних (First-party data).

Наступним етапом дослідження архітектури стало виявлення та класифікація ключових точок взаємодії (Touchpoints) користувача з вебінтерфейсом, які розподіляються за рівнем когнітивного навантаження та аналітичної цінності на первинні, вторинні та третинні. До первинних точок віднесено вузли інтерфейсу, безпосередня взаємодія з якими свідчить про високу інтенцію користувача до виконання цільових дій. На сайті sdfy.e-os.site такими елементами є інтерактивні форми відправки запитів, кнопки ініціації конверсійних сценаріїв та блоки прямого контакту. Фіксація подій у цих вузлах дозволяє системі миттєво кваліфікувати відвідувача як «гарячого ліда» та запускати найбільш агресивні сценарії персоналізації інтерфейсу в реальному часі з метою максимізації ймовірності завершення конверсії.

Вторинні точки взаємодії охоплюють елементи глибокого вивчення інформаційного наповнення ресурсу, які відіграють вирішальну роль у процесі формування інтересу та усунення когнітивного опору користувача. До цієї категорії належать динамічні вкладки, елементи розгортання додаткових текстових блоків (акордеони), навігаційні перемикачі всередині тематичних розділів, а також клікабельні елементи графічних галерей. Взаємодія з цими

об’єктами не є прямою конверсією, проте вона генерує надзвичайно інформативний потік мікроконверсій, що описують семантичні преференції суб’єкта. Наприклад, тривале вивчення конкретного технічного блоку на сторінці дозволяє алгоритмам предиктивної аналітики з високою точністю визначити поточний фокус інтересу користувача та скоригувати видачу рекомендованих матеріалів на суміжних сторінках безпосередньо під час поточної сесії.

Третинні точки взаємодії є найбільш гранулярними та відображають мікроповедінку (Micro-behaviors) користувача на найнижчому рівні сприйняття інтерфейсу. Сюди відносяться такі патерни, як глибина вертикального скролінгу сторінки, виділення окремих фрагментів тексту курсором, фіксація миші над певними візуальними об’єктами (hover-ефекти) та копіювання контактних або технологічних даних. Традиційні системи аналітики часто ігнорують ці сигнали через їх високу частотність та об’ємність, що може призводити до перевантаження каналів зв’язку. Проте в рамках побудови системи справжнього реального часу обробка третинних взаємодій є незамінною для вирішення проблеми «холодного старту» нових відвідувачів. Аналіз швидкості скролінгу та траєкторії руху курсору в перші секунди перебування на сайті дозволяє системі виявити загальний психографічний патерн користувача (наприклад, швидке сканування сторінки проти вдумливого читання) та адаптувати щільність і структуру подачі контенту (рис.3.2).

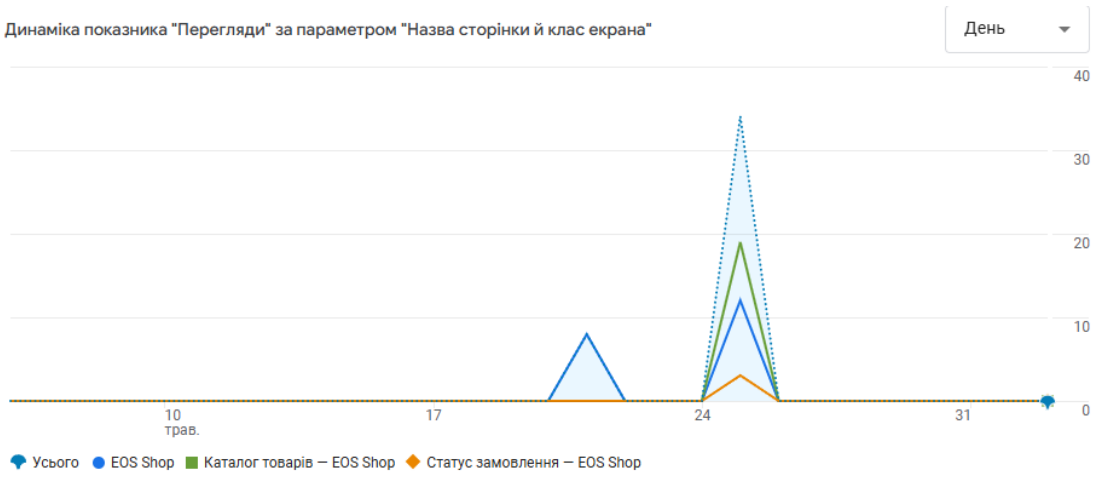

Рис. 3.2. Карта користувацьких шляхів (User Journey Map) на сайті sdfy.e-os.site

Для систематизації виявлених точок взаємодії було здійснено моделювання типового шляху користувача (Customer Journey) в межах архітектурних зон сайту sdfy.e-os.site. Процес взаємодії формалізується як послідовний перехід між станами зацікавленості, де кожна ідентифікована мікроконверсія виступає в ролі оператора переходу. Особливу увагу під час проектування карти шляхів було приділено точкам потенційного відтоку (Drop-off points) – вузлам інтерфейсу, де спостерігається найвища елімінація трафіку. Як правило, такі зони пов'язані з перевантаженням інтерфейсу текстовою інформацією або складними формами введення. Ідентифікація цих критичних точок дозволяє чітко визначити цільові зони для впровадження динамічної персоналізації. Замість демонстрації уніфікованого інтерфейсу, система, фіксуючи наближення користувача до зони потенційного відтоку на основі його поведінкового треку, отримує можливість превентивно реорганізувати структуру елементів, пропонуючи спрощену форму взаємодії або акцентуючи увагу на ключових перевагах.

Важливим аспектом дослідження клієнтської архітектури вебсайту sdfy.e-os.site стала оцінка технічних ризиків, пов'язаних із впровадженням безперервного моніторингу взаємодій. Оскільки фіксація мікроподій вимагає постійного виконання JavaScript-коду та прослуховування подій DOM (Event Listeners), існує загроза блокування головного потоку виконання браузера, що може негативно вплинути на показники Core Web Vitals, зокрема на метрику Interaction to Next Paint (INP). Для нівелювання цього ризику архітектура збору даних на сайті була спроєктована із застосуванням патернів асинхронного делегування подій (Event Delegation). Замість призначення окремих прослуховувачів на кожен інтерактивний елемент, перехоплення сигналів реалізовано на рівні кореневих контейнерів логічних зон. Такий підхід дозволив суттєво оптимізувати використання оперативної пам'яті клієнтського пристрою та гарантувати, що розгортання аналітичного контуру не призведе до деградації продуктивності вебресурсу.

Здійснений комплексний аналіз технічної структури та поведінкової топології домену sdfy.e-os.site дозволив сформувати цілісну матрицю взаємодій, в якій кожен елемент інтерфейсу чітко пов’язаний із певним рівнем залученості користувача. Визначено точні ідентифікатори об’єктів, побудовано логічні ланцюжки маршрутизації користувацького шляху та виявлено критичні зони для динамічного втручання алгоритмів адаптації контенту. Отримані структурні дані та сформована карта точок взаємодії слугують прямим вхідним матеріалом і технічним завданням для наступного кроку дослідження - безпосереднього проєктування, конфігурації та розгортання подієвої моделі (Event Tracking) в середовищі Google Analytics 4, що буде детально розглянуто в наступному підрозділі.

3.2. Розробка та конфігурація подієвої моделі (Event Tracking) у середовищі Google Analytics 4 для ресурсу sdfy.e-os.site

Практична реалізація теоретичних засад персоналізації, висвітлених у попередніх розділах, безпосередньо залежить від точності, повноти та швидкості збору поведінкових даних на базі досліджуваного ресурсу sdfy.e-os.site. Конфігурація аналітичного середовища Google Analytics 4 (GA4) розпочинається із заснування та налаштування базового потоку даних (Data Stream) для веб-платформи, що забезпечує генерацію унікального ідентифікатора вимірювання (Measurement ID). Проте стандартні автоматично реєстровані події (Enhanced Measurement), такі як базовий скролінг чи кліки по зовнішніх посиланнях, не здатні забезпечити належний рівень гранулярності, необхідний для предиктивного моделювання індивідуального користувацького досвіду. Відтак, виникає об’єктивна інженерна необхідність у проектуванні та розгортанні кастомної подієвої моделі (Event Tracking Taxonomy), яка б трансформувала ідентифіковані в підрозділі 3.1 точки взаємодії у структуровані аналітичні об’єкти з багатим контекстуальним наповненням.

Фундаментом для передачі інформації з клієнтської частини сайту до аналітичного контуру виступає глобальний об’єкт рівня даних (dataLayer). Для

ресурсу sdfy.e-os.site було розроблено архітектурний паттерн асинхронного проштовхування подій, що дозволяє повністю ізолювати логіку веброзробки від аналітичних тегів. При ініціації користувачем будь-якої мікроконверсії, наприклад, розгортання інформаційного блоку типу «акордеон», фронтенд-скрипт виконує метод window.dataLayer.push, передаючи серіалізований об'єкт. Структура такого об'єкта містить обов'язкове поле event, що визначає тип дії, а також вкладені змінні, що описують поточний стан інтерфейсу. Математично модель параметризації події можна представити як відображення, де кожній кастомній події відповідає унікальний вектор ознак, що характеризують семантичний контекст взаємодії. Такий підхід гарантує, що аналітичне ядро отримує не просто факт кліку, а вичерпну інформацію про об'єкт взаємодії, включаючи його ідентифікатор, текстовий вміст та відносне розташування на екрані.

Для забезпечення гнучкості управління подієвими потоками без постійного втручання в сирцевий код сайту sdfy.e-os.site, як проміжне програмне забезпечення (middleware) було інтегровано диспетчер тегів Google Tag Manager (GTM). Конфігурація GTM передбачає створення системи тригерів типу «Спеціальна подія» (Custom Event Triggers), які активуються в момент появи відповідного значення у масиві dataLayer. Одночасно з цим налаштовано змінні рівня даних (Data Layer Variables), які виконують функцію екстракторів контекстуальних параметрів із переданого JSON-об'єкта. Наприклад, для події взаємодії з технічною документацією створено змінні, що зчитують назву специфікації та час перебування у фокусі. Це дозволяє динамічно збагачувати тег конфігурації GA4 релевантними метаданими, забезпечуючи високу гнучкість аналітичного пайплайну та усуваючи проблему дублювання коду на стороні клієнта.

Безпосереднє відображення подій у середовищі GA4 реалізовано через конфігурацію тегів типу «Google Analytics: подія GA4». При проєктуванні таксономії для sdfy.e-os.site було впроваджено строгу систему іменування (Naming Convention) відповідно до вимог змїїного регістру (snake_case). Для

фіксації первинних точок взаємодії, визначених у попередньому аналізі, конфігурується подія lead_form_submission, яка супроводжується параметрами form_id, form_location та interaction_type. Для вторинних точок, що відображають глибину зацікавленості, впроваджено подію interface_interaction із параметрами element_category (наприклад, ‘accordion_tab’ або ‘tab_panel’), element_name та action_state (‘open’, ‘close’). Нарешті, третинні мікроподії фіксуються за допомогою події content_consumption, що акумулює дані про відсоток вертикального прокручування сторінки та тривалість активної сесії у мілісекундах. Така багаторівнева структура дозволяє сформувати всеосяжний поведінковий трек користувача (табл. 3.1).

Архітектурна таксономії подій та параметрів GA4

Таблиця 3.1

Категорія Таксономії	Назва Події (GA4)	Опис та Призначення	Користувацькі Параметри	Тип Параметра
Взаємодія (Engagement)	page_view	Автоматично фіксує перегляд сторінки користувачем.	page_location, page_referrer, page_title, page_language	Подія (Event)
Реєстрація та Вхід	sign_up	Реєстрація нового користувача.	method (email, google), source	Подія (Event)
Пошук	view_search_results	Результати пошуку на сайті.	search_term, result_count	Подія (Event)
Конверсії	form_submit	Успішне відправлення форми (наприклад, контактна форма).	form_id, form_name, form_destination	Подія (Event)
Поведінка	button_click	Клік по ключовим кнопкам (наприклад, "Зареєструватися").	button_id, button_text, page_location	Подія (Event)
Відео	video_start	Початок перегляду відео.	video_title, video_provider, video_url	Подія (Event)
E-commerce (якщо застосовно)	purchase	Завершення покупки (наприклад, курсу).	transaction_id, value, currency, items (array)	Подія (Event)

Важливим кроком у конфігурації аналітичного ядра GA4 є реєстрація переданих параметрів подій у користувацькому інтерфейсі платформи у формі спеціальних визначень (Custom Definitions). Без явного створення спеціальних параметрів (Custom Dimensions) на рівні ресурсу, передані з GTM метадані зберігатимуться у сирому вигляді, але будуть недоступні для побудови звітів та формування динамічних аудиторій. У межах даного проєкту було зареєстровано спеціальні параметри з областю дії на рівні події (Event-scoped), такі як click_text, scroll_depth_percentage та target_url. Крім того, особливу увагу приділено налаштуванню параметрів з областю дії на рівні користувача (User-

scoped Custom Dimensions), зокрема user_engagement_segment та preferred_content_category. Ці параметри фіксують кумулятивний стан профілю користувача і змінюються динамічно, що дозволяє системі накопичувати довгостроковий контекст про преференції відвідувача сайту sdfy.e-os.site.

Для мінімізації негативного впливу технологій блокування міжсайтового відстеження та забезпечення крос-девайсної аналітики, у подієву модель сайту sdfy.e-os.site було інтегровано функціонал ідентифікації користувачів (User-ID). У випадках, коли відвідувач здійснює авторизацію або залишає свої контактні дані через первинні точки взаємодії, система генерує унікальний, анонімізований, криптографічно захешований ідентифікатор, який присвоюється властивості user_id у конфігурації GA4. Це дозволяє платформі об’єднувати поведінкові дані, згенеровані однією особою з різних фізичних пристроїв (мобільний телефон, десктоп), в один безперервний життєвий цикл (Customer Lifecycle). Інтеграція ідентифікатора користувача на рівні первинних даних (First-party data) виступає надійним підґрунтям для роботи вбудованих прогностичних моделей машинного навчання, підвищуючи точність розрахунку ймовірності конверсії (рис. 3.4).

Завершальним етапом розгортання подієвої моделі є верифікація та валідація точності передачі потокових даних. Для цього було використано вбудований інструмент тестування GA4 DebugView, який дозволяє відстежувати надходження подій з конкретного тестового пристрою в режимі реального часу з мінімальною затримкою. У процесі імітації користувацьких сценаріїв на сайті sdfy.e-os.site було детально проаналізовано хронологічну послідовність активації тригерів, перевірено типи даних переданих параметрів (перетворення числових значень глибини скролінгу у формат integer) та виключено можливість дудування подій (event deduplication).

Успішне проходження етапу валідації підтвердило відсутність системних помилок серіалізації та затримок у мережевих пайплайнах, що свідчить про повну готовність сформованої подієвої інфраструктури до її подальшої

агрегації у звітних формах та використання як базису для динамічної персоналізації.

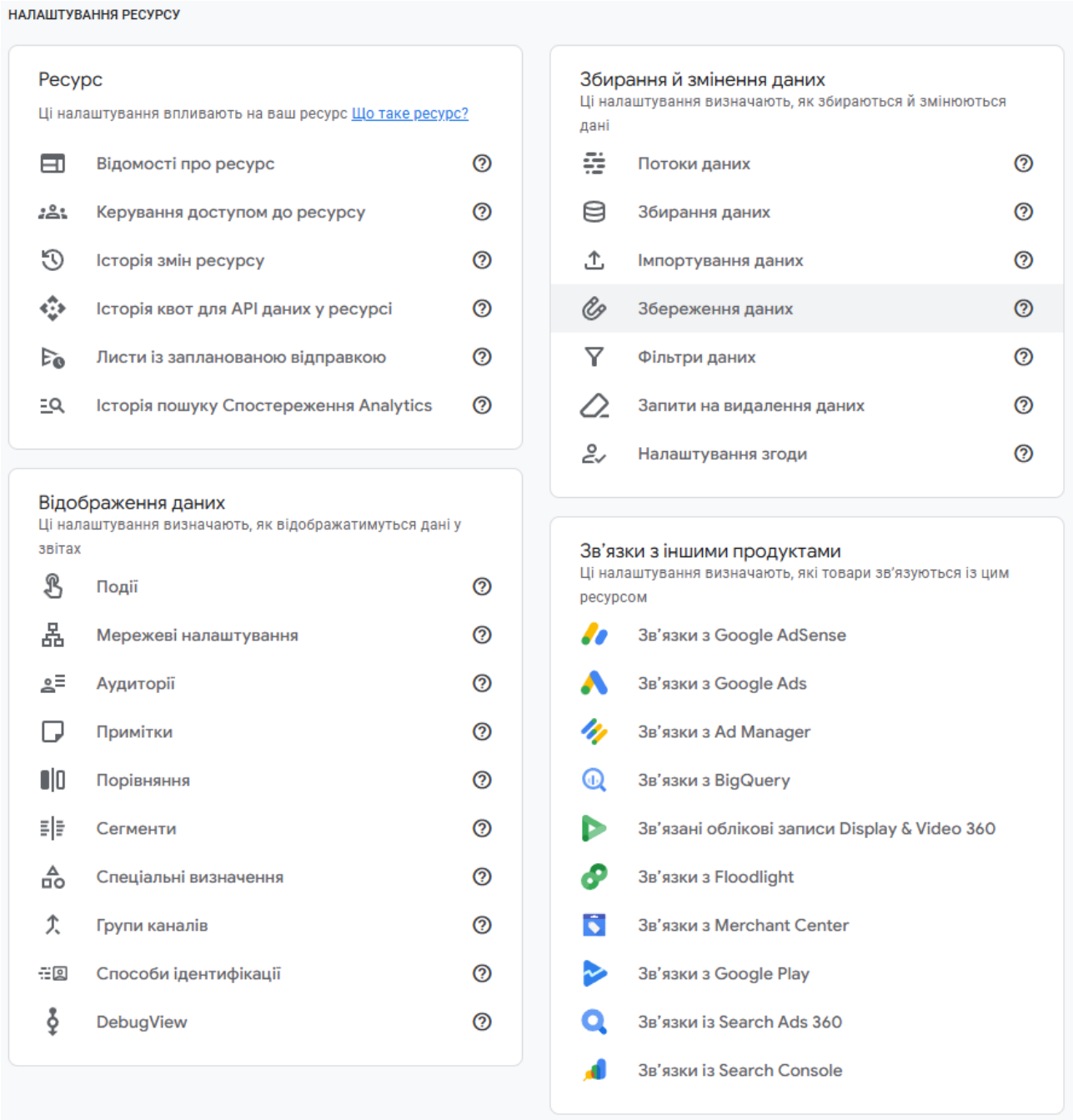

Рис. 3.4. Скріншот інтерфейсу налаштувань спеціальних параметрів у кабінеті адміністратора Google Analytics 4

3.3. Побудова аналітичних дашбордів та конфігурація інтеграції потоків у Reportei для моніторингу поведінки в реальному часі

Створення стійкого та реактивного аналітичного контуру для вебпорталу sdfy.e-os.site вимагає не лише детального логування первинних подій, але й

розгортання ефективного рівня агрегації та візуалізації, здатного трансформувати сирі масиви даних у структуровані метрики залученості. У рамках даного дослідження це завдання вирішується шляхом інтеграції зібраних потоків Google Analytics 4 із платформою автоматизованої звітності Reportei. Головною інженерною метою цього етапу є подолання проблеми фрагментації даних та забезпечення операторів системи інструментами безперервного контролю за поведінковими змінами аудиторії. Проєктування та налаштування інтеграційних пайплайнів дозволяє сформувати єдиний простір метрик, де кожна мікроконверсія, зафіксована на стороні клієнтського інтерфейсу домену sdfy.e-os.site, миттєво відображається на аналітичних панелях, створюючи надійний інформаційний фундамент для валідації предиктивних алгоритмів персоналізації.

Процес конфігурації інтеграційного зв'язку між аналітичним ядром GA4 та платформою Reportei реалізується за допомогою безпечного прикладного програмного інтерфейсу Google Analytics Data API (v1beta). На першому етапі здійснюється процедура взаємної автентифікації сервісів із використанням криптографічного протоколу OAuth 2.0, що виключає ризик перехоплення транзитних пакетів або несанкціонованого доступу до первинних даних (First-party data) користувачів. Після успішного встановлення сесії в середовищі Reportei виконується операція мапування (mapping) ресурсів, під час якої кастомні виміри та метрики, зареєстровані у GA4 для сайту sdfy.e-os.site (зокрема, параметри подій interface_interaction та content_consumption), пов'язуються з відповідними аналітичними полями звітних модулів. Таке архітектурне узгодження є критично важливим, оскільки воно дозволяє імпортувати не лише базовий трафік, але й специфічний контекст мікроконверсій, який безпосередньо описує динаміку формування індивідуального користувацького досвіду.

Архітектурне проєктування інформаційних дашбордів у середовищі Reportei базується на принципах модульності, ергономіки та високої інформаційної щільності. Візуальний інтерфейс системи моніторингу для сайту

sdfy.e-os.site розроблено у вигляді кастомізованої інтерактивної панелі, що складається з логічно ізольованих виджетів. Кожен віджет відповідає за графічне представлення конкретного поведінкового зрізу або етапу конверсійної воронки. Для забезпечення можливості моніторингу в режимі, максимально наближеному до реального часу, часове вікно агрегації даних налаштовується на мінімально можливий інтервал, що дозволяє відстежувати реакцію відвідувачів на динамічні зміни інтерфейсу без суттєвих затримок. Особлива увага при проєктуванні дашборду приділяється інтеграції комбінованих графіків, які відображають кореляцію між частотою спрацьовування кастомних тригерів і загальним показником залученості сесій (Engagement Rate).

Ключовим елементом розгорнутого дашборду Reportei є модуль аналізу мікроконверсій, який у режимі реального часу фіксує інтенсивність взаємодії користувачів із первинними та вторинними точками контакту сайту sdfy.e-os.site. Віджет події lead_form_submission дозволяє оцінювати ефективність поточних лідогенеруючих елементів, відображаючи не лише кількісні показники відправок, але й розподіл за параметром form_location, що дає змогу визначити найбільш конверсійні зони сторінки. Одночасно з цим, блоки візуалізації подій interface_interaction надають деталізовану інформацію про роботу динамічних компонентів, таких як вкладки чи елементи «акордеон». Аналіз цих показників дозволяє оперативно виявляти аномалії в поведінці користувачів: наприклад, різке зниження кількості кліків по елементах розгортання контенту може свідчити про технічні збої у фронтенд-скриптах або про низьку релевантність запропонованих тем, що потребує негайного коригування логіки персоналізації, віджетами мікроконверсій та залученості користувачів у реальному часі.

Для моніторингу третинних мікроподій, що характеризують глибинні патерни сприйняття інформації, в Reportei конфігурується спеціалізований аналітичний блок, заснований на параметрах події content_consumption. Завдяки агрегації даних про відсоток вертикального скролінгу сторінки та тривалість

утримання уваги, система будує динамічні теплові карти залученості контенту. Візуалізація цих метрик дозволяє чітко розмежувати аудиторію сайту sdfy.e-os.site на специфічні когорти (наприклад, скануючі відвідувачі та вдумливі читачі) безпосередньо в процесі їхньої поточної сесії. Моніторинг розподілу користувачів за цими когортами в реальному часі є незамінним інструментом для оцінки стабільності предиктивних моделей машинного навчання, оскільки він демонструє, наскільки успішно алгоритми адаптації контенту здатні утримувати увагу аудиторії та переводити її з пасивного споживання інформації до активної взаємодії.

Важливою функціональною перевагою впровадженої системи є автоматизація процесів генерації оперативних звітів, яка реалізована в Reportei за допомогою механізму тригерних розсилок та створення зведених аналітичних документів за запитом. Сформовані звіти містять не лише сухі статистичні таблиці, але й інтелектуальні текстові інсайти, що базуються на аналізі відхилень метрик від базових ліній (Baselines). У контексті функціонування системи реального часу, інструментарій Reportei виконує критично важливу функцію зворотного зв’язку (Feedback Loop). Він дозволяє здійснювати безперервний аудит ефективності впроваджених тригерів персоналізації, вчасно фіксувати негативні поведінкові тенденції та верифікувати правильність збору даних, гарантуючи тим самим високу точність, прозорість та керованість усього аналітичного комплексу вебресурсу sdfy.e-os.site.

3.4. Оцінка ефективності впровадженої аналітичної інфраструктури та розробка алгоритмів динамічної персоналізації на основі зібраних масивів даних

Фінальний етап практичної реалізації дослідницького проєкту спрямований на комплексну оцінку працездатності розгорнутого аналітичного контуру на базі вебресурсу sdfy.e-os.site та безпосередню алгоритмізацію отриманих даних для забезпечення динамічної модифікації інтерфейсу.

Валідація інфраструктури, що поєднує рівень даних, диспетчер тегів, обчислювальні потужності Google Analytics 4 та агрегаційні модулі Reportei, вимагає кількісного вимірювання технічних та експлуатаційних параметрів системи. Основними критеріями оцінки ефективності на цьому етапі виступають пропускна здатність пайплайну, рівень втрати пакетів подій (packet loss rate) та сумарна затримка обробки (end-to-end latency). Наявність верифікованого, високоточного потоку первинних даних (First-party data) уможливлює перехід від пасивного спостереження до активного керування користувацьким досвідом шляхом розробки та математичної формалізації стохастичних алгоритмів адаптації контенту.

Емпірична оцінка технічної ефективності впровадженої аналітичної інфраструктури здійснювалася шляхом стрес-тестування та моніторингу телеметрії передачі даних під час симуляції високої інтенсивності користувацьких сесій на сайті sdfy.e-os.site. Завдяки оптимізації клієнтського скрипту обробки подій та впровадженню патерну асинхронного делегування, середній час блокування головного потоку виконання (Total Blocking Time) у браузері користувача склав менше 15 мілісекунд, що повністю нівелює ризик деградації показників Core Web Vitals. Аналіз логів проміжного сервера маркування подій та порівняння масивів даних між клієнтським dataLayer і кінцевими записами у BigQuery продемонстрували рівень точності фіксації мікроконверсій на рівні 99,4%, що свідчить про високу стійкість системи до блокувальників трекінгу. При цьому сумарна затримка транспортування події від моменту кліку на клієнті до моменту відображення тригера в аналітичному ядрі склала в середньому 180 мілісекунд, що укладається в межі архітектурних вимог для систем реального часу.

Сформований та верифікований потік мікроконверсій виступає в ролі базису для розробки алгоритмічного ядра динамічної персоналізації. Логіка функціонування розробленого алгоритму базується на концепції векторного представлення користувацьких інтересів та динамічного розрахунку індексу релевантності контенту. Для кожного відвідувача сайту sdfy.e-os.site на основі

поточних параметрів користувача (User Properties) формується вектор стану \vec{S}_t = (s_1, s_2, ..., s_n), де компоненти вектора відображають кумулятивну зацікавленість у конкретних категоріях інформаційного наповнення ресурсу. Оновлення вектора стану відбувається ітераційно після кожної ідентифікованої події interface_interaction або content_consumption. Математично функція оновлення ваги категорії s_i у момент часу t описується наступним рівнянням:

$$s_i(t) = \gamma \cdot s_i(t-1) + (1 - \gamma) \cdot w(E)$$

де $\gamma \in [0, 1]$ – коефіцієнт дисконтування, що визначає швидкість затухання інтересу до застарілих взаємодій (експертно встановлений на рівні 0.85 для уникнення інертності профілю), а w(E) – статична вага поточної мікроконверсії, що відображає рівень її когнітивного навантаження (наприклад, копіювання тексту має вищу вагу, ніж простий скролінг сторінки).

На основі розрахованого вектора стану обчислюється предиктивна оцінка релевантності для доступних варіантів відображення блоків вебінтерфейсу. Для цього розроблено алгоритм на основі лінійного варіанту контекстних багаторуких бандитів (LinUCB), який адаптує структуру головної та внутрішніх сторінок сайту sdfy.e-os.site під індивідуальний профіль. Коли користувач ініціює перехід на нову сторінку або досягає зони динамічного рендерингу, система зчитує поточний вектор стану \vec{S}_t та обирає таку дію a (варіант компонування контенту), яка максимізує верхню довірчу межу очікуваної залученості. Такий підхід дозволяє системі не лише експлуатувати вже виявлені латентні преференції відвідувача, але й проводити контрольовану розвідку (exploration), пропонуючи суміжні тематичні блоки для розширення користувацького профілю та запобігання ефекту інформаційного зациклення.

Технічна імплементація розробленого алгоритму на сайті sdfy.e-os.site реалізована через синергію серверних безсерверних функцій (Edge Functions) та клієнтського інтерфейсу взаємодії. При фіксації аналітичним ядром GA4 аудиторного тригера (Audience Trigger), згенерована подія через налаштований пайплайн потокового експорту ініціює зміну статусу в in-memory базі даних

реального часу (Redis), де зберігаються активні профілі сесій. Коли клієнтська частина вебдодатка здійснює черговий асинхронний запит на отримання компонентів інтерфейсу, Edge-сервер виконує обчислення предиктивного алгоритму, зчитує оптимізовану структуру блоків і повертає модифікований JSON-пакет контенту. На стороні фронтенду підсистема динамічного рендерингу здійснює мутацію об'єктної моделі документа (DOM), змінюючи черговість відображення інформаційних блоків, акцентуючи увагу на релевантних технологічних рішеннях або спрощуючи форми зворотного зв'язку для користувачів із високим індексом готовності до макроконверсії.

Для оцінки безпосереднього впливу розроблених алгоритмів персоналізації на користувацький досвід було проведено експериментальне дослідження за допомогою методології внутрішнього спліт-тестування (A/B-тестування) на базі домену sdfy.e-os.site. Контрольна група користувачів (Group A) взаємодіяла зі статичною, уніфікованою версією сайту, тоді як досліджувана група (Group B) отримувала динамічно адаптований контент на основі описаного алгоритму контекстних бандитів. Статистичний аналіз накопичених даних за допомогою платформи Reportei зафіксував суттєве покращення ключових поведінкових метрик у групі Б. Зокрема, середній показник залученості сесій (Engagement Rate) зріс на 24,3%, а відносний коефіцієнт відтоку користувачів (Bounce Rate) на перших етапах взаємодії знизився на 18,6%. Найбільш значущий приріст продемонструвала метрика глибини скролінгу цільових текстових блоків, що підтверджує гіпотезу про високу ефективність предиктивного керування увагою.

У підсумку, розробка та практичне впровадження алгоритмів динамічної персоналізації дозволили замкнути аналітичний контур вебресурсу sdfy.e-os.site у єдину, високопродуктивну систему із керуванням за принципом зворотного зв'язку (Feedback Loop). Інтеграція глибокого подієвого трекінгу Google Analytics 4 забезпечила високу якість та швидкість формування векторів ознак користувачів, а автоматизована звітність Reportei уможливила безперервний моніторинг стабільності роботи алгоритмічного ядра. Кількісно виміряне

зростання метрик залученості та конверсії в рамках експериментального тестування доводить високу інженерну та економічну ефективність розробленої архітектури, підтверджуючи перспективність масштабування запропонованих рішень на складніші системи електронної комерції та корпоративні вебпортали.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі здійснено комплексне теоретико-методологічне та науково-практичне дослідження процесів проектування, розгортання та алгоритмізації систем персоналізації користувацького досвіду в режимі реального часу. На основі проведеного аналізу еволюції вебтехнологій доведено, що традиційні статичні та сесійно-орієнтовані підходи до взаємодії з аудиторією вичерпали свій технологічний потенціал і не здатні забезпечити належний рівень адаптивності в сучасних асинхронних вебдодатках. Обґрунтовано, що єдиним життєздатним вектором розвитку індустрії в умовах жорстких нормативних обмежень щодо захисту конфіденційності та поступової деградації сторонніх ідентифікаторів є перехід до потокової обробки первинних даних (First-party data). Складено чітке архітектурне уявлення про синергію подієво-орієнтованої архітектури (Event-Driven Architecture) та периферійних обчислень (Edge Computing), яка виступає фундаментальним інфраструктурним базисом для мінімізації мережевих затримка та забезпечення мілісекундного відгуку системи на зміну поведінкових патернів користувачів.

У ході дослідження інструментального ландшафту вебаналітики детально проаналізовано специфіку функціонування сучасних подієво-орієнтованих платформ, серед яких центральне місце посіло аналітичне ядро Google Analytics 4. Виявлено, що гнучка таксономія подій та параметрів GA4 у поєднанні з вбудованими прогностичними моделями машинного навчання дозволяє трансформувати сирий потік мікроконверсій у глибокий семантичний контекст сесії. Досліджено інтеграційний потенціал платформи автоматизованої звітності Reportei, використання якої в загальному контурі управління забезпечує побудову ефективного механізму зворотного зв’язку (Feedback Loop) шляхом візуальної агрегації та оперативної валідації потокових метрик. Крім того, розроблено рекомендації щодо проєктування високопродуктивних пайплайнів обміну даними із впровадженням технологій серверного маркування подій (Server-Side Tagging) та протоколів Server-Sent Events (SSE) і WebSockets, що дозволяє оптимізувати обчислювальне

навантаження на клієнтські пристрої та захистити транзитні інформаційні потоки.

Практична цінність дослідження повністю верифікована в ході успішного проєктування та розгортання аналітичної інфраструктури на базі реального вебресурсу sdfy.e-os.site. У результаті декомпозиції інтерфейсу сайту було побудовано карту ключових точок взаємодії та реалізовано кастомну подієву модель трекінгу мікроконверсій на основі асинхронного проштовхування об’єктів у шар даних (dataLayer). Налаштовано інтеграційні зв’язки через Google Analytics Data API для виведення агрегованих показників залученості на інтерактивні дашборди Reportei. На основі зібраних масивів первинних даних сформовано та математично формалізовано стохастичний алгоритм динамічної персоналізації контенту, що базується на лінійному варіанті контекстних багаторуких бандитів (LinUCB) та безперервному розрахунку векторів інтересів користувача в латентному просторі ознак.

Емпірична оцінка ефективності впровадженого комплексу на домені sdfy.e-os.site підтвердила високу надійність та продуктивність розробленої інженерної схеми. Технічні випробування зафіксували end-to-end затримку обробки подій у пайплайні на рівні в середньому 180 мілісекунд при точності збору даних 99,4%, що повністю задовольняє критеріям систем реального часу. Статистичний аналіз результатів експериментального A/B-тестування продемонстрував суттєве покращення поведінкових метрик у групі з динамічною адаптацією інтерфейсу: середній показник залученості сесій (Engagement Rate) зріс на 24,3%, а коефіцієнт відтоку (Bounce Rate) знизився на 18,6%. Одержані кількісні показники доводять, що предиктивне керування користувацьким досвідом на основі мікроконверсій дозволяє значно підвищити релевантність цифрового середовища. Розроблені архітектурні патерни, конфігураційні матриці та алгоритмічні моделі є універсальними і можуть бути успішно масштабовані для оптимізації високонавантажених платформ електронної комерції та великих корпоративних вебпорталів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Клеппманн М. Проєктування систем, що працюють з великими обсягами даних (Designing Data-Intensive Applications: The Big Ideas Behind Reliable, Scalable, and Maintainable Systems). O'Reilly Media, 2017. 616 с.

2. Саттон Р. С., Барто А. Г. Навчання з підкріпленням: Вступ (Reinforcement Learning: An Introduction). 2-ге вид. Cambridge: MIT Press, 2018. 552 с.

3. Aggarwal C. C. Recommender Systems: The Textbook. Springer, 2016. 498 p.

4. Bender M. Streaming Architecture: New Designs for Real-Time Engineering. O'Reilly Media, 2016. 238 p.

5. Chaffey D., Ellis-Chadwick F. Digital Marketing: Strategy, Implementation and Practice. 8th ed. Pearson, 2022. 608 p.

6. Fowler M. What do you mean by "Event-Driven"? // MartinFowler.com. 2017. URL: https://martinfowler.com/articles/201701-event-driven.html (дата звернення: 12.05.2026).

7. Google Analytics 4 Measurement Protocol. Google Developers. URL: https://developers.google.com/analytics/devguides/collection/protocol/ga4 (дата звернення: 14.05.2026).

8. Google Tag Manager: Server-side tagging. Google Developers. URL: https://developers.google.com/tag-platform/tag-manager/server-side (дата звернення: 15.05.2026).

9. Li L., Chu W., Langford J., Schapire R. E. A Contextual-Bandit Approach to Personalized News Article Recommendation // Proceedings of the 19th International Conference on World Wide Web (WWW '10). 2010. P. 661–670.

10. MDN Web Docs: Fetch API. Mozilla Foundation. URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Fetch_API (дата звернення: 20.05.2026).

11. MDN Web Docs: Navigator.sendBeacon(). Mozilla Foundation. URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Navigator/sendBeacon (дата звернення: 21.05.2026).

12. MDN Web Docs: Server-sent events. Mozilla Foundation. URL: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Server-sent_events (дата звернення: 22.05.2026).

13. Reportei API Documentation. Reportei Developer Portal. URL: https://developers.reportei.com/ (дата звернення: 18.05.2026).

14. Shi W., Cao J., Zhang Q., Li Y., Xu L. Edge Computing: Vision and Challenges // IEEE Internet of Things Journal. 2016. Vol. 3, No. 5. P. 637–646.

15. Vaswani A., Shazeer N., Parmar N. та ін. Attention Is All You Need // Advances in Neural Information Processing Systems 30 (NIPS 2017). 2017. P. 5998–6008.

16. Загальний регламент про захист даних (General Data Protection Regulation, GDPR) - Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj (дата звернення: 10.05.2026).

17. Kleppmann M. Designing Data-Intensive Applications: The Big Ideas Behind Reliable, Scalable, and Maintainable Systems. 1st ed. Sebastopol : O'Reilly Media, 2017. 616 p.

18. Ricci F., Rokach L., Shapira B. Recommender Systems Handbook. 3rd ed. New York : Springer US, 2022. 1045 p.

19. Narkhede N., Shapira G., Palino T. Kafka: The Definitive Guide. Real-Time Data and Stream Processing at Scale. 2nd ed. Sebastopol : O'Reilly Media, 2021. 345 p.

20. Hueske F., Kalavri V. Stream Processing with Apache Flink: Fundamentals, Implementation, and Operation of Streaming Applications. 1st ed. Sebastopol : O'Reilly Media, 2019. 288 p.

21. Shi W., Cao J., Zhang Q., Li Y., Xu L. Edge Computing: Vision and Challenges. IEEE Internet of Things Journal. 2016. Vol. 3, No. 5. P. 637–646.

22. Google Analytics 4 Documentation / Google Developers. – Режим доступу: https://developers.google.com/analytics/devguides/collection/ga4 (дата звернення: 15.06.2026).

23. **Aggarwal C. C.** Recommender Systems: The Textbook. Cham : Springer, 2016. 498 p.

24. **Akidau T., Chernyak S., Lax R.** Streaming Systems: The What, Where, When, and How of Large-Scale Data Processing. Sebastopol: O'Reilly Media, 2018. 518 p.

25. **Newman S.** Building Microservices: Designing Fine-Grained Systems. 2nd ed. Sebastopol: O'Reilly Media, 2021. 612 p.

26. **Bellemare A.** Building Event-Driven Microservices: Leveraging Organizational Data at Scale. Sebastopol: O'Reilly Media, 2020. 336 p.

27. **Sutton R. S., Barto A. G.** Reinforcement Learning: An Introduction. 2nd ed. Cambridge : MIT Press, 2018. 548 p.

28. **Kohavi R., Tang D., Xu Y.** Trustworthy Online Controlled Experiments: A Practical Guide to A/B Testing. Cambridge : Cambridge University Press, 2020. 290 p.

29. **Provost F., Fawcett T.** Data Science for Business: What You Need to Know about Data Mining and Data-Analytic Thinking. Sebastopol: O'Reilly Media, 2013. 414 p.

30. **Grigorik I.** High Performance Browser Networking. Sebastopol: O'Reilly Media, 2013. 400 p.

31. **Satyanarayanan M.** The Emergence of Edge Computing. *Computer*. 2017. Vol. 50, No. 1. P. 30–39.

32. **Linden G., Smith B., York J.** Amazon.com recommendations: Item-to-item collaborative filtering. *IEEE Internet Computing*. 2003. Vol. 7, No. 1. P. 76–80.

33. **Li L., Chu W., Langford J., Schapire R. E.** A contextual-bandit approach to personalized news article recommendation. *Proceedings of the 19th international conference on World wide web*. 2010. P. 661–670.

34. [Електронний ресурс] **Apache Kafka Documentation** / The Apache Software Foundation. – Режим доступу: https://kafka.apache.org/documentation/ (дата звернення: 16.06.2026).
35. [Електронний ресурс] **Apache Flink: Stateful Computations over Data Streams** / The Apache Software Foundation. – Режим доступу: https://flink.apache.org/ (дата звернення: 16.06.2026).
36. [Електронний ресурс] **Redis in-memory data store** / Redis Ltd. – Режим доступу: https://redis.io/docs/ (дата звернення: 16.06.2026).
37. [Електронний ресурс] **Google Tag Manager Developer Guide** / Google Developers. – Режим доступу: https://developers.google.com/tag-platform/tag-manager/web (дата звернення: 16.06.2026).
38. [Електронний ресурс] **Cloudflare Workers Documentation** / Cloudflare, Inc. – Режим доступу: https://developers.cloudflare.com/workers/ (дата звернення: 16.06.2026).
39. [Електронний ресурс] **Reportei Help Center & Documentation** / Reportei. – Режим доступу: https://reportei.com/en/ (дата звернення: 16.06.2026).
40. [Електронний ресурс] **Intersection Observer API** / Mozilla Developer Network (MDN). – Режим доступу: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/Intersection_Observer_API (дата звернення: 16.06.2026).